47. ÉVFOLYAM, 46. SZÁM ÁRA: 19 Ft 1991. NOVEMBER 13.

LUDAS MATYI

MI SZÓT ÉRTÜNK ÖNNEL!

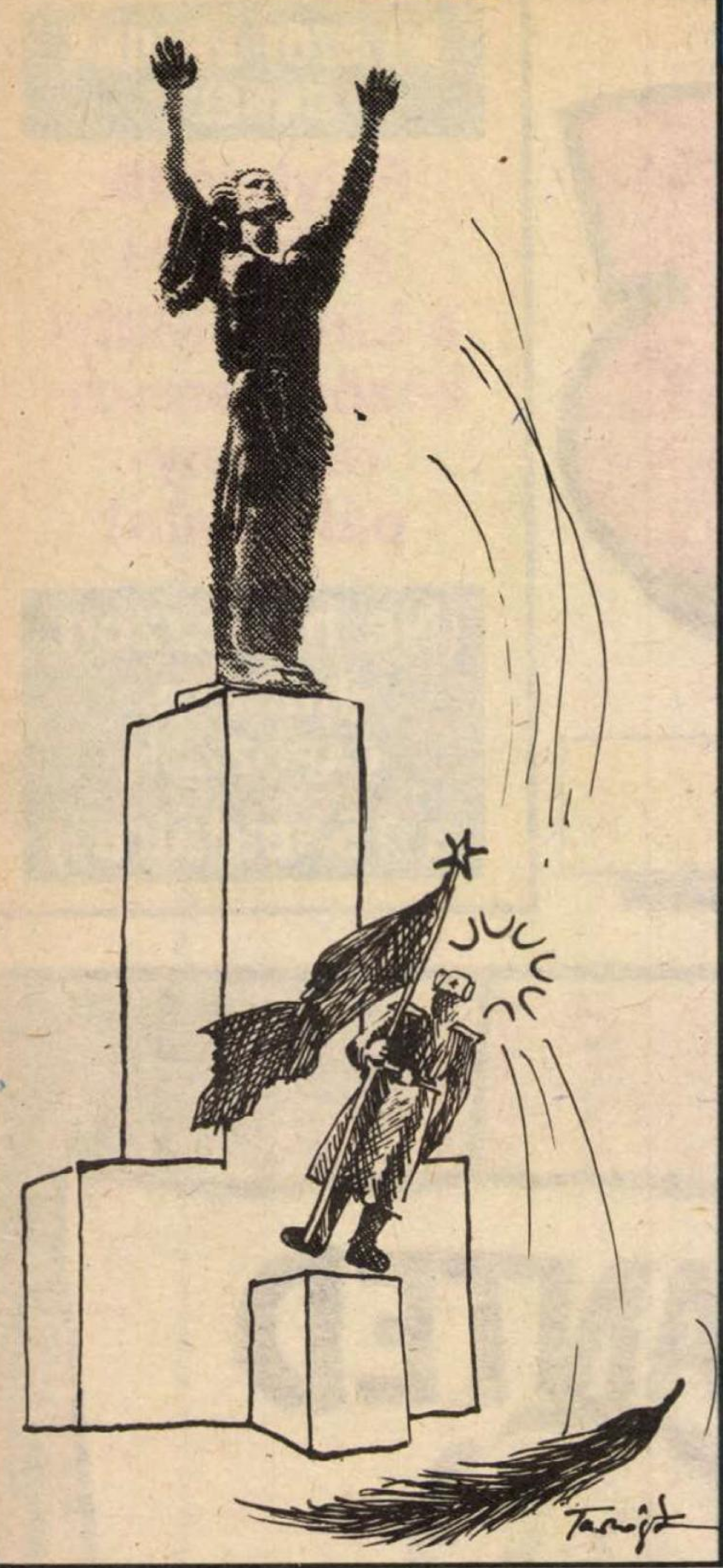
Folytatódik a TKD és a Ludas Matyi közös kereszt-rejtvény-pályázata!

(Ne habozzon, hanem LAPOZZON a 15. oldalra!)

TISZTA VADNYUGAT

SZOBORDÖNTÉS

ÖN MIÉRT NINCS A TEREMBEN?

Ezt a kérdést tettük fel néhány képviselőnek, látva, hogy milyen kemény küzdelemben tudja csak a szavazóképességet biztosítani az országgyűlést levezető elnök, elnökhelyettes.

– Kikérem magamnak! – mondta K. Jeromos. – Én mindig bent vagyok. A karzaton. Hogy egy percre se szakadjak el választóimtól. Tegnap ahhoz a kis szöszihez szerettem volna közelebb kerülni, már-már sikerült is, amikor az elnöki szó lehívott a földszintre. Hogy a saját gombomat nyomogassam! Hát mi vagyok én?! Érző ember vagy holmi szavazógép?!

– Az az igazság – jelentette ki P. Julianna –, hogy a büfében sokkal kellemesebben telik az idő. Ott nyugodtan falatozhat is az ember lánya, míg az ülésteremben csak lopva lehet, az a kurva tévékamera a múltkor is majdnem elkapott... Itt viszont jóízűen elfogyasztok párat ebből az isteni apró töltöttkáposztából, fogpiszkálóra felszúrva, hát nem aranyosak? Kér egyet?

U. Leopold, akit mindig a folyosóról kell bekérni, hogy kilegyen a létszám, szintén nagyon meggyőzően érvelt.

– Először is – fő az egészség! Beteg honatya – nem igazi honatya! Nekem napi egyórás sétát írt elő az orvosom. A folyosó roppant alkalmas egyenletes masírozásra. Másodszor – a lobbizás! Érdemi ügyeket csak itt lehet gyorsan és érdemlegesen elintézni egy másik gyalogló igen tisztelettel.

H. Timót bánatosan sóhajtott fel a kérdés hallatán.

– Az a nagy, magas terem! Az a sok ember a padokban! Kérem, nekem tér- és tömegiszonyom van, kicsi korom óta. Ez indokolja, hogy időnként tartósan eltűnök valamelyik mellékhelyiségben. Ahol a szűk térfogat és az egyedüllét valamelyest garantálva van.

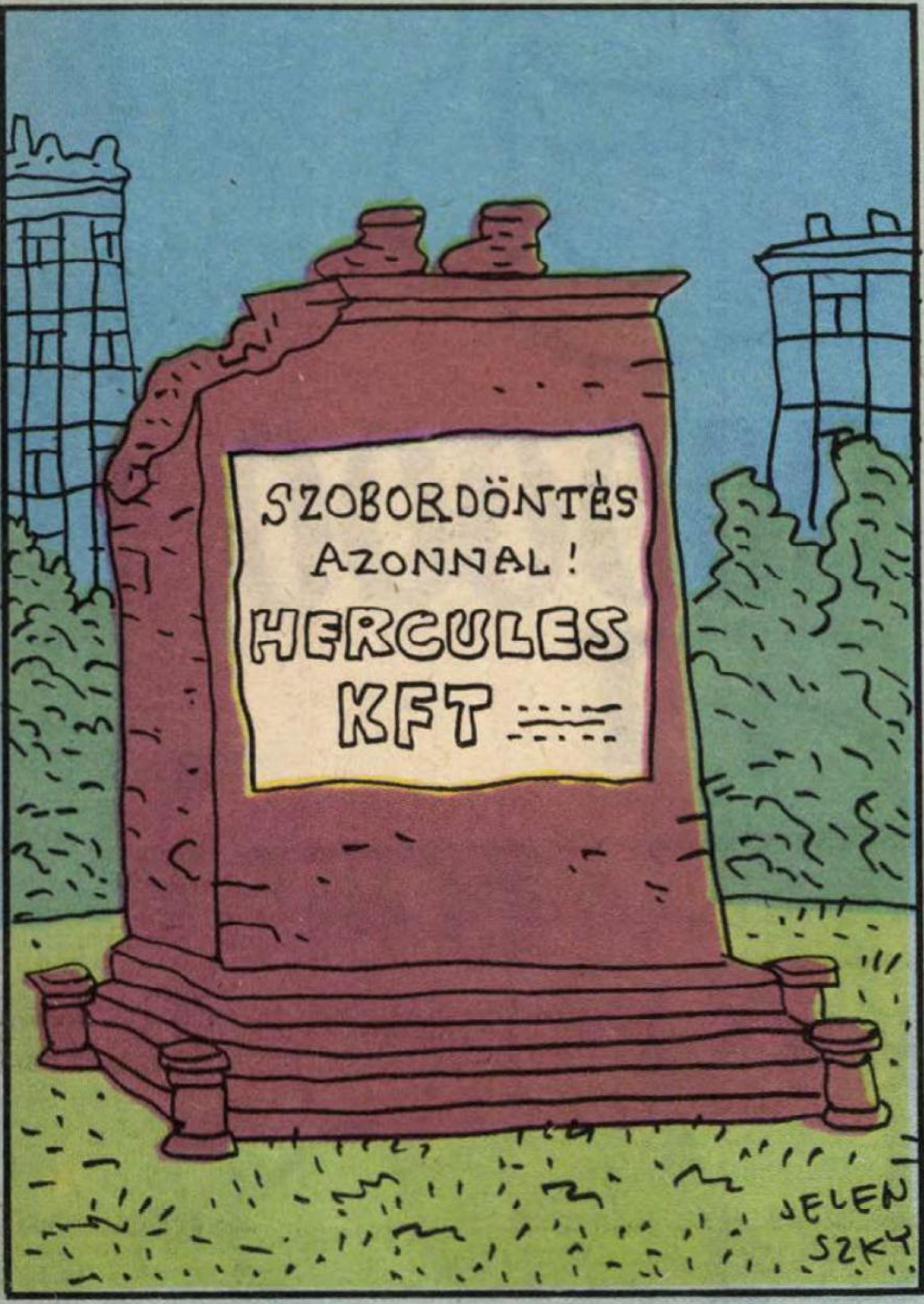
A legrövidebb választ arra, hogy miért látni oly ritkán és oly rövid időközre az ülésteremben, D. Emánuel adta.

– Tehetek én arról, hogy abszolúte nem érdekel a politika?!

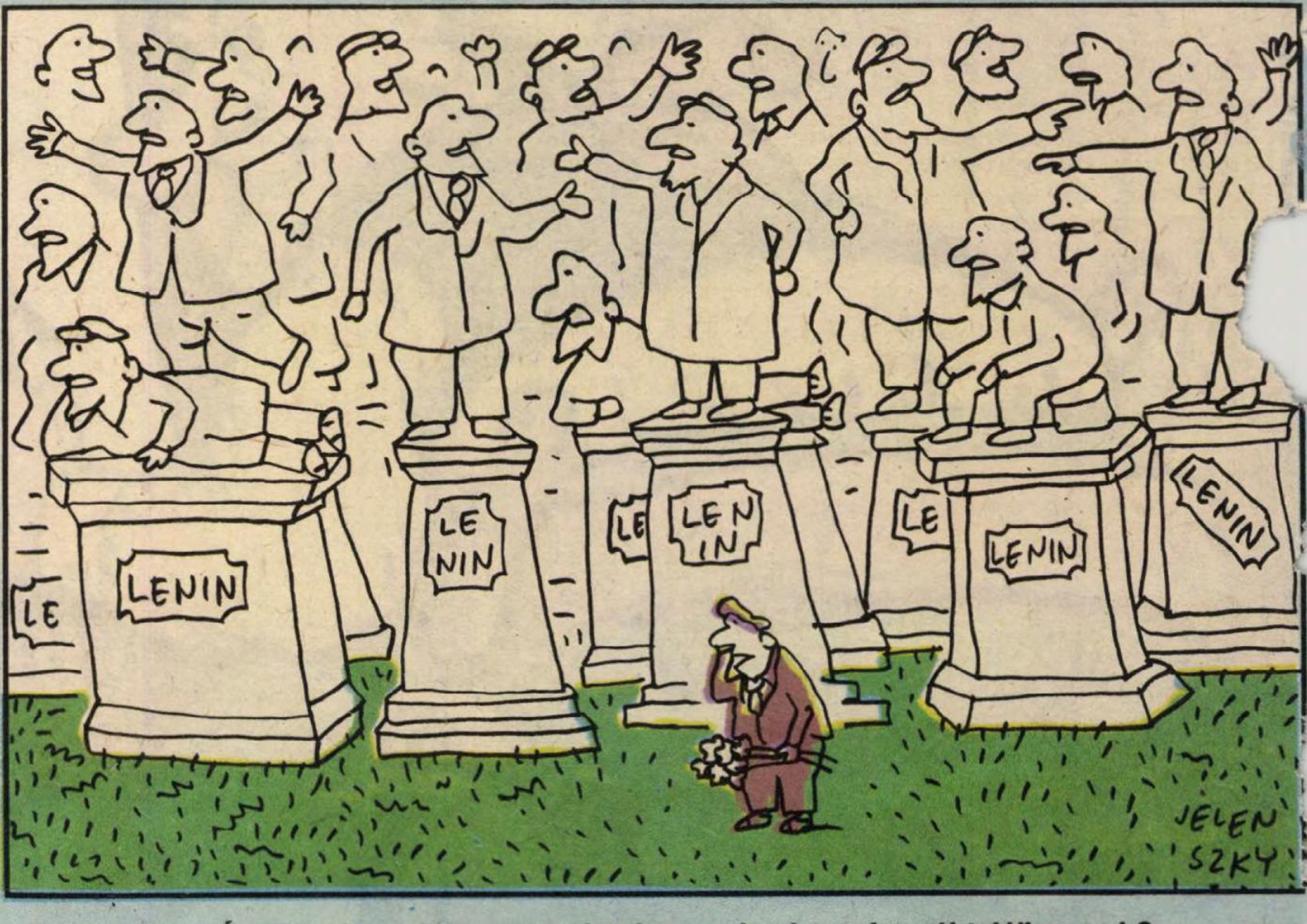
KÜRTI ANDRÁS

– Itt tetszik ledönteni vagy becsomagoljuk?

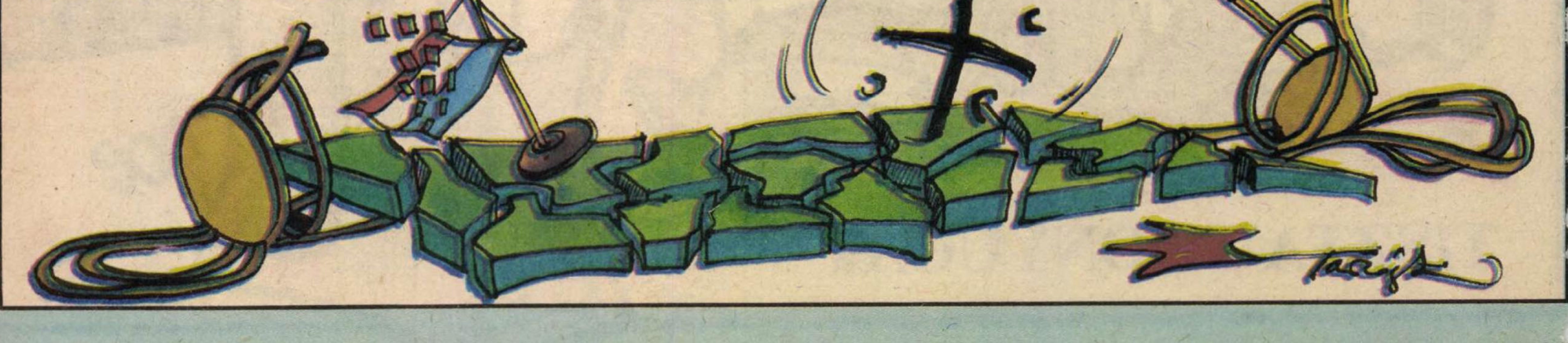

MUNKÁSMOZGALMI SZOBORPARK

– Én ökör, hogy jutott eszembe, hogy a Lenin-szobornál találkozzunk?

AKÁRHÁNYADIK TŰZSZÜNET...

– Mondd, Václáv, tényleg komolyan gondoltátok!?

Csökkentek a telekárak a déli határszakaszon

MEGVENNI KÖNNYŰ, MEGVÉDENI NEHÉZ...

„Most állóháború van." (Tölgyessy)

1 000 000

– Nem mondom, nagy ravasz maga, Torgyán úr! Ne vegye közvetlen szembedicséretnek, de azt az egymilliós bulit jól kifundálta azzal a fiskális eszével! Én meg, gyanútlan, együgyű barma Istennek, majdnem besétáltam a csapdába. Úgy elvette az eszemet a felkínált pénz, hogy hirtelenjében nem vettem észre; bumerángot nyomott a markomba! Ugyanis akármerre dobom, ha visszajön, mindenképpen engem vág pofán!

Merthogy teszem azt, találok valamit az Ön múltjában. Félre ne értsen, a világért sem akarom gyanusitgatni, ... de hátha?! Elvégre Ön az, aki „felkérte keringőre" a vállalkozókedvűeket! Na, szóval; találok valami apróságot és előállok vele. A fél ország diadalmasan üvölti, hogy nyertem! A másik fele viszont csendes mosollyal azt fogja kérdezni, hogy „– Honnan tudja?!"

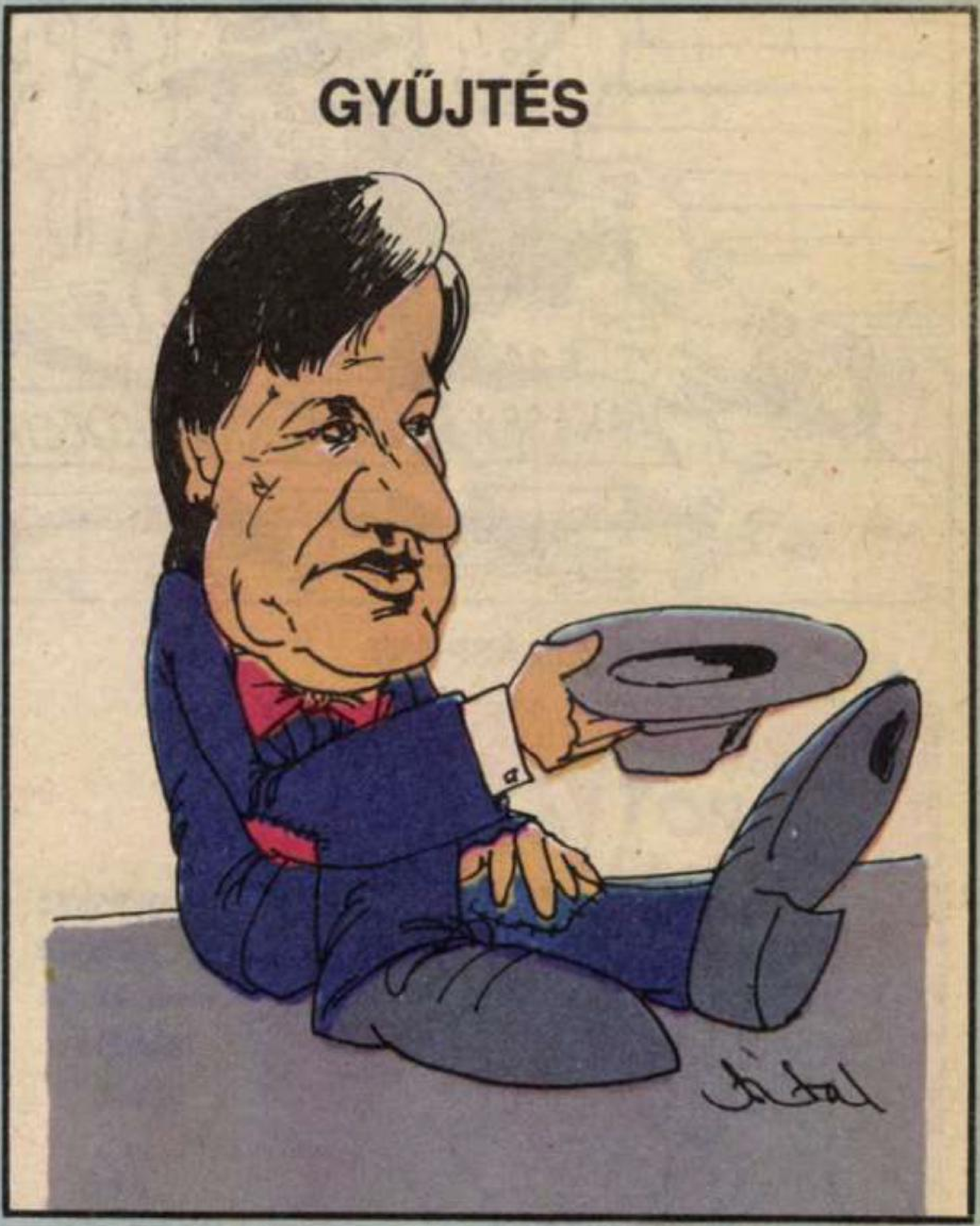
Nekem erre el fog állni a lélegzetem, lelkes rajongóim rögvest elnémulnak és tágranyílt szemekkel nézvén rám – úgymond elvarázsoltan – kérdezik: „– Tényleg, ... honnan tudja?!" Ekkor fog bekövetkezni az a pillanat, amikor megsemmisülten és sűrű pislogások közepette bevallom a két lehetséges variáció egyikét.

Pro primo: – kitaláltam az egészet, ergo „szemét alak" vagyok, pro secundo: – tudtam, hogy lehet hozzájutni a III/III-as iratokhoz, ergo én is tagja voltam a „szervezetnek". Így aztán, mondhatok amit akarok, Ön mindenképpen kristálytisztán fog állni ország-világ előtt, én pedig erkölcsileg pőrére vetkezetten, nyakig fogok ülni a ..., izé, ... a „nagymama lekvárjában".

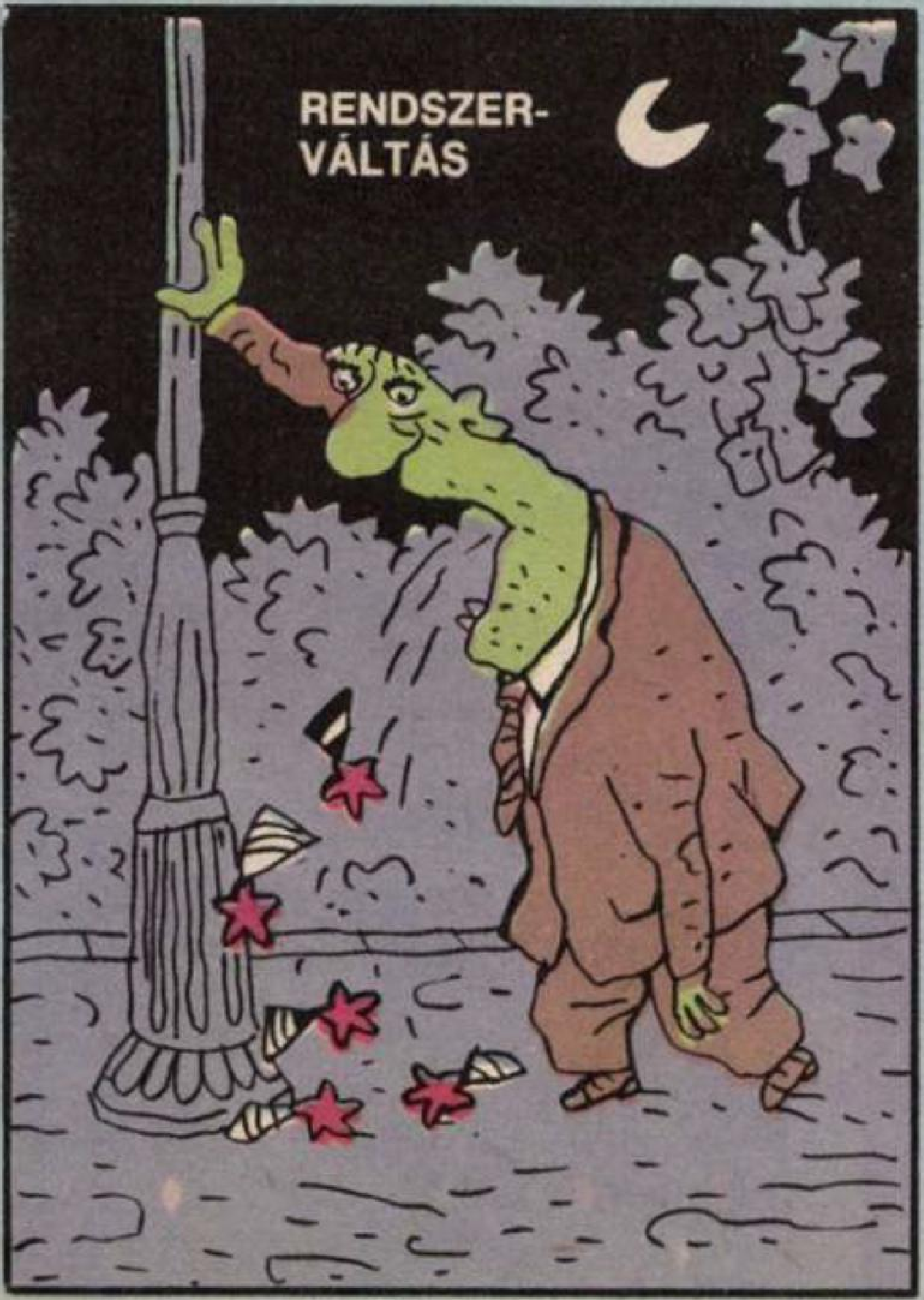
Természetesen akkor sem járok jobban, ha azt nyilatkoztatom ki, hogy Ön a III/III tekintetében abszolúte ártatlan. A „szitu" ugyanaz, – azzal a kis különbséggel, hogy – most az ország másik fele ujjong és én újra csak az előző keresztkérdést kapom: „– Honnan tudja?!" Ahogy szegény nagyanyám – Isten nyugosztalja – szokta volt mondogatni; „– Nem sarkitottunk a kútba, csak a kávájára!"

– Torgyán úr: – én feladom! Ebben a szimultánban részemről Ön a nyerő! De ne higgye, hogy újdonságként hatott, hogy egy pillanatra felcsillantotta előttem a pénzhez jutás reményét! Ezt az érzést ugyanis régről ismerem! A „megdöntött" kommunista rendszerben egyéb érzésben sem volt részem...!

BODNÁR GYULA

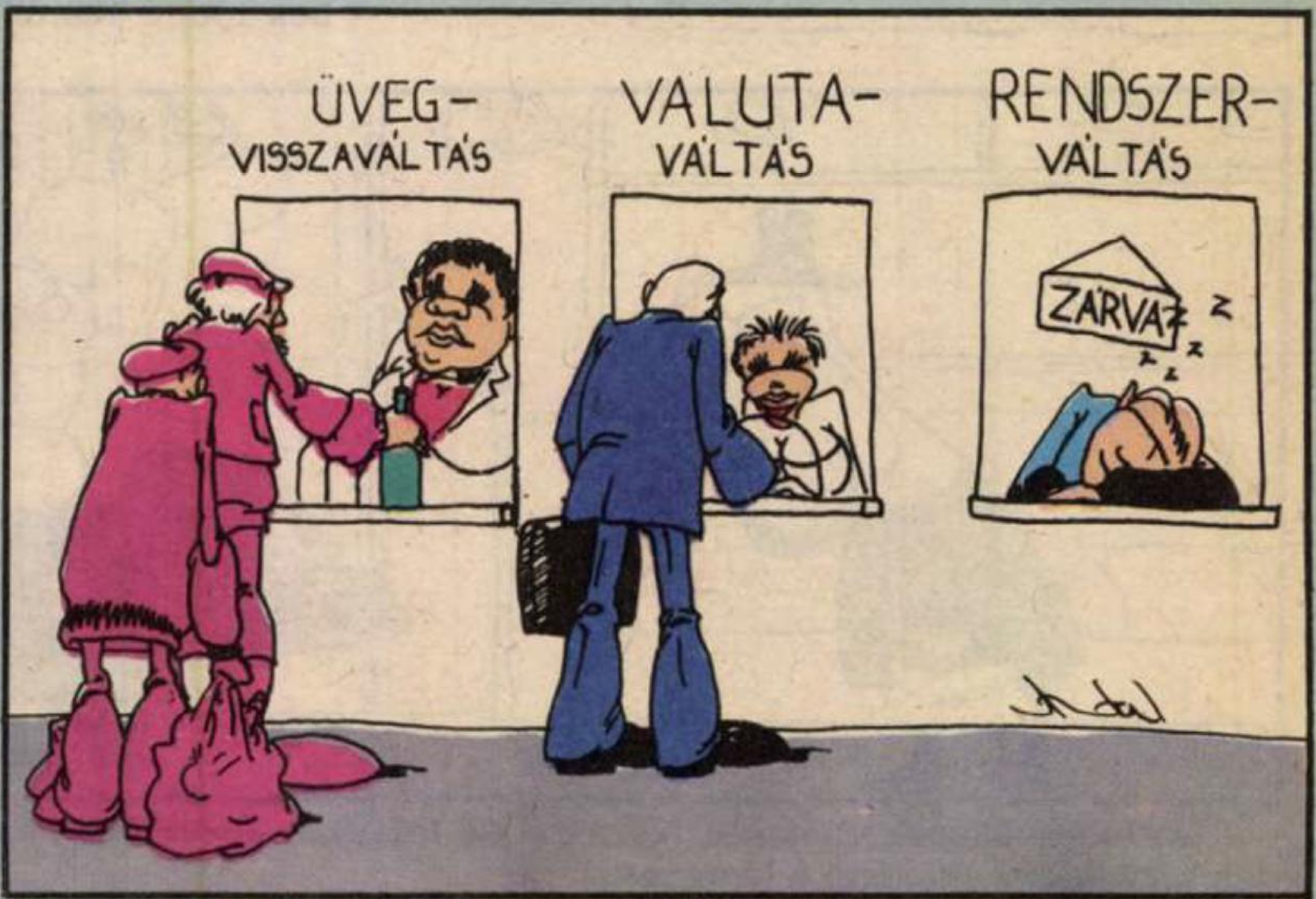
– Csak néhány aláírást a szűkölködőnek!

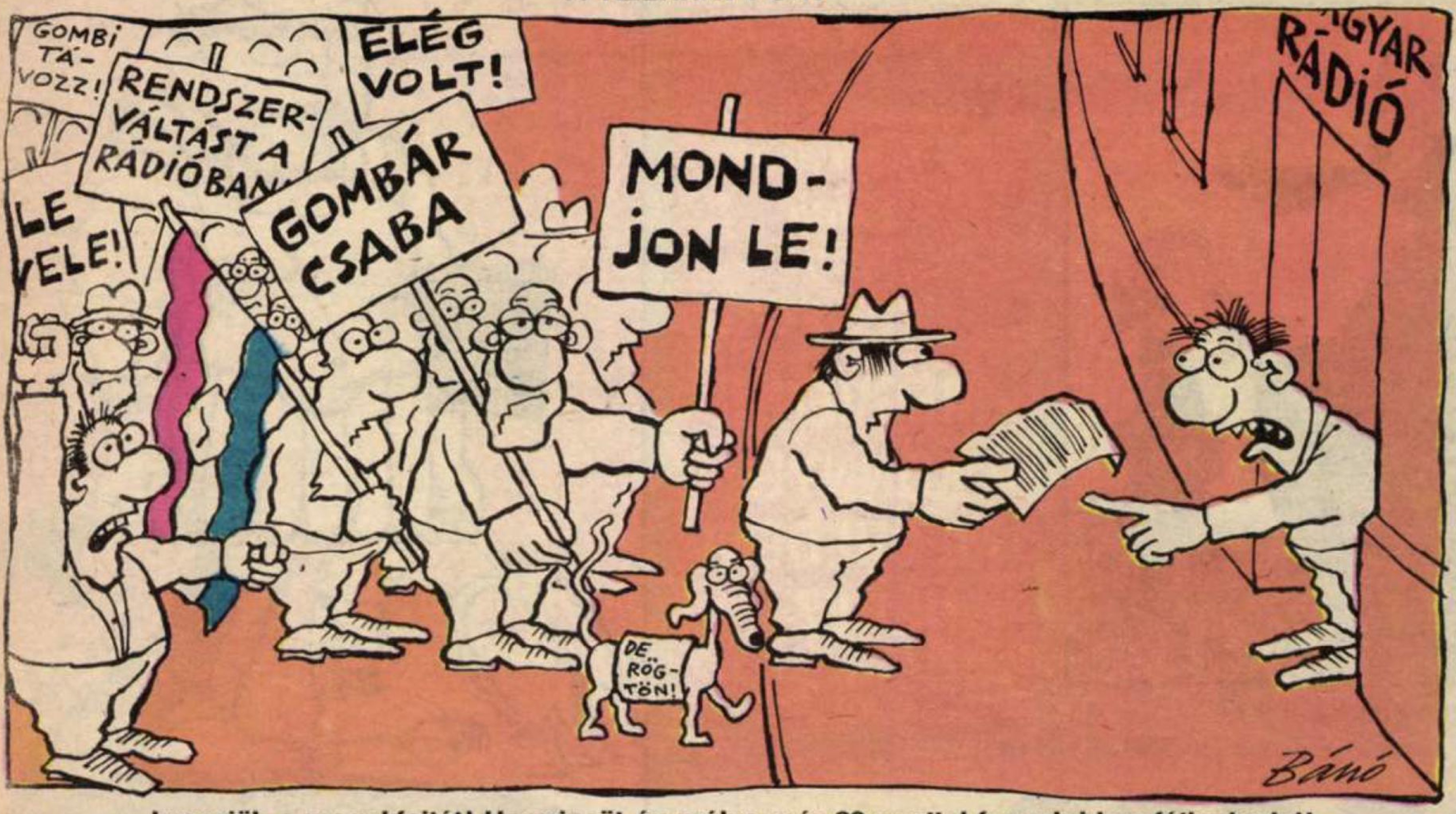
Bush nemet mondott hazánk NATO-tagságára

MEGSÚGHATTÁK NEKI, HOGY MI A KÉSŐBBI VESZTESEKKEL SZOKTUNK SZÖVETSÉGRE LÉPNI...

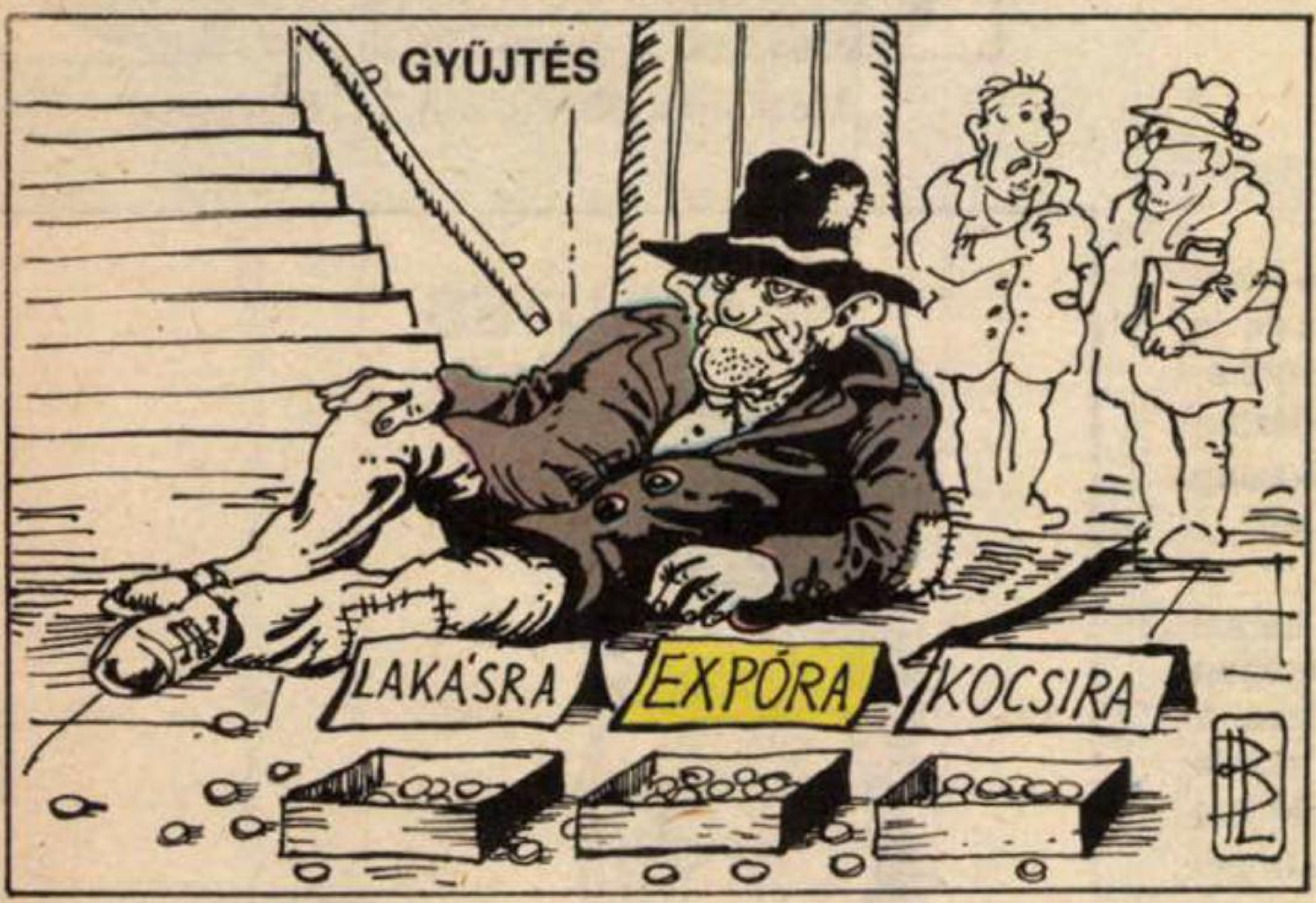
MODERN SZOLGÁLTATÁSOK

A TIZENHAT PONT

– Ismerjük a magukfajtát! Harmincöt év múlva már 20 ponttal fognak idepofátlankodni!

Marokfegyvert tarthatnak a honatyák

– Mondd, drágám, a te férjednek is van marokfegyvere?

– Óh, édesem, az övé csak félmarok-fegyver...

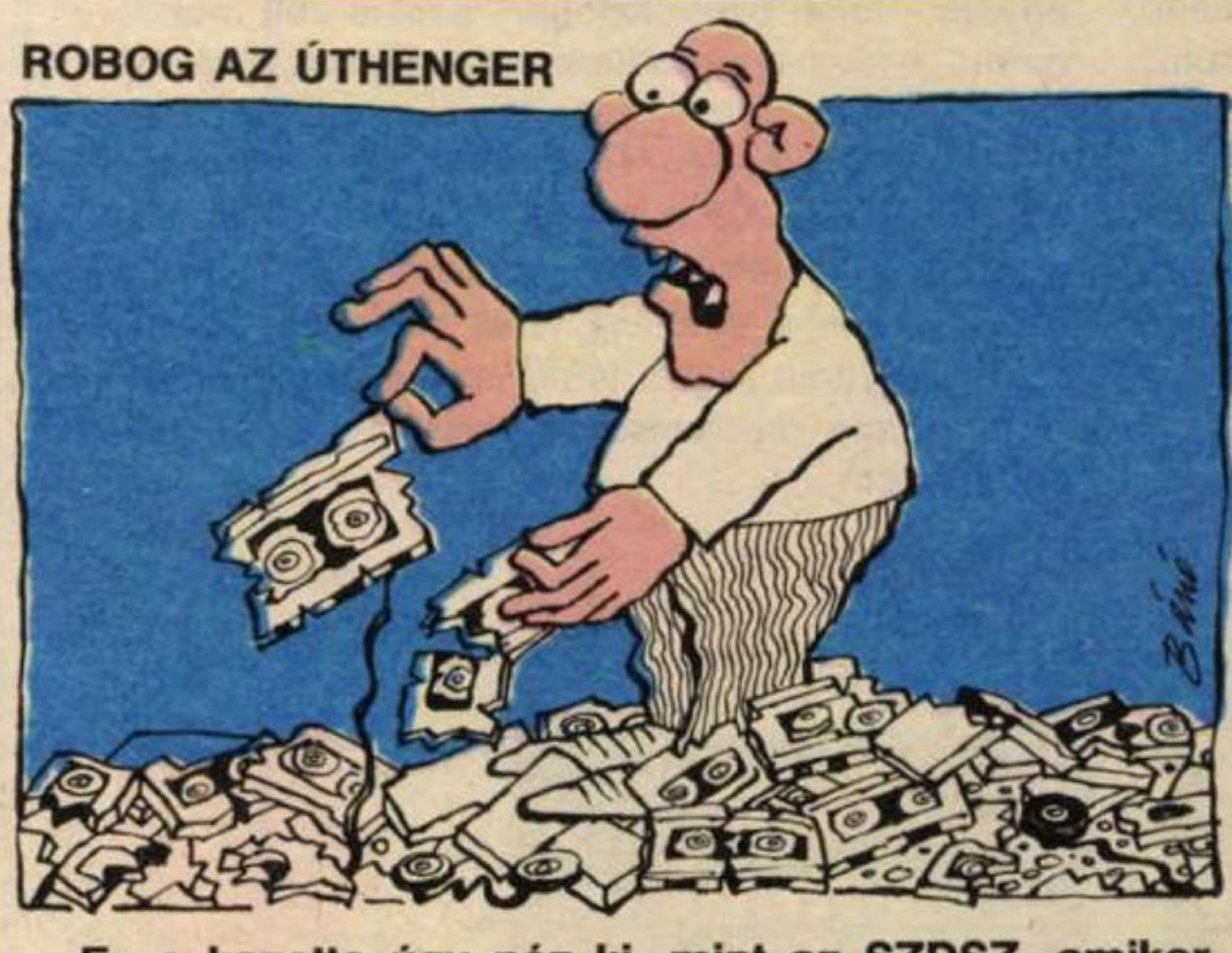
SZOCIALISTA ÁLLÁSPONT

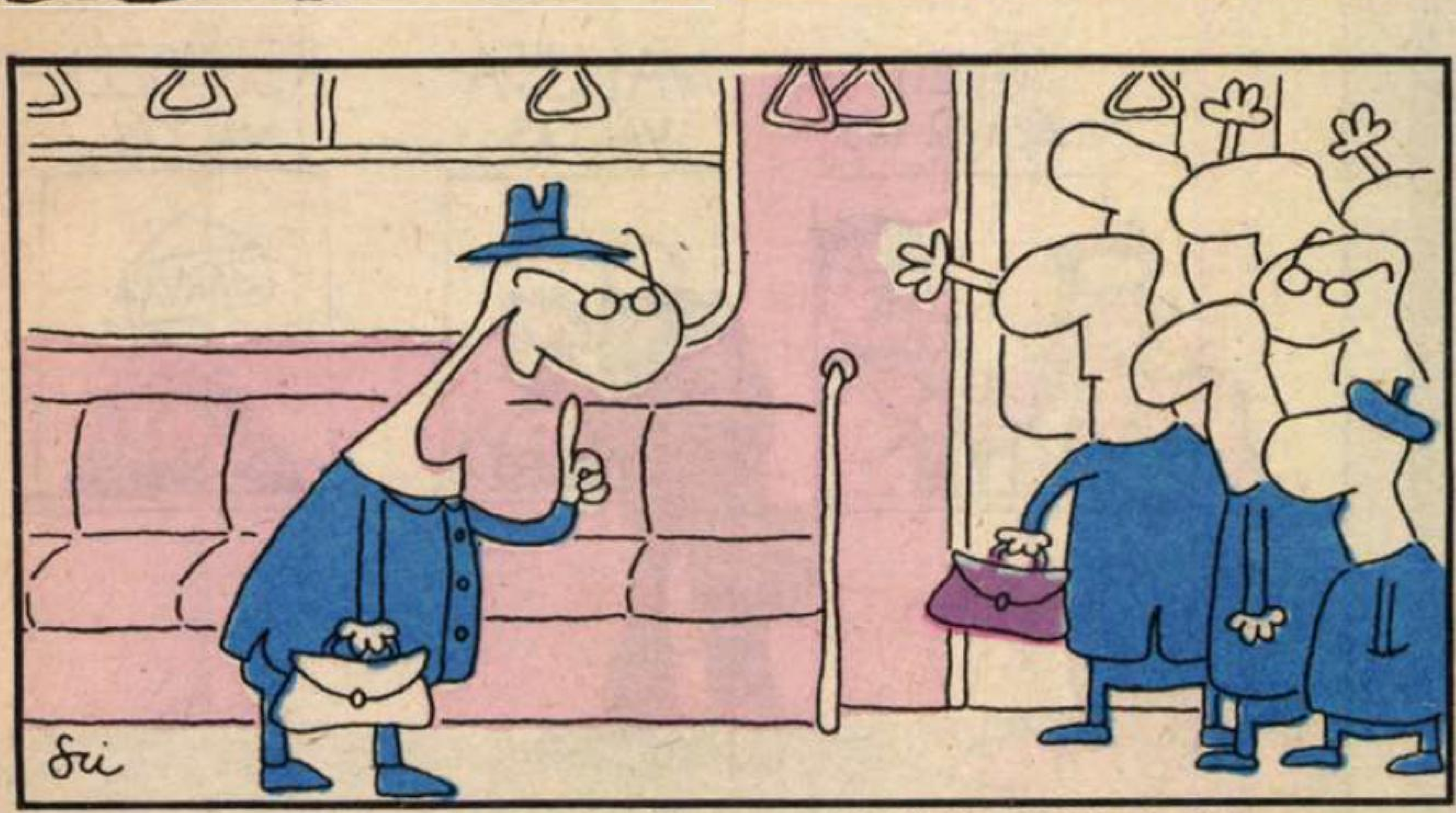
Tölgyessy: „A paktum nem az én találmányom."

... ÉS PUNKTUM!

ROBOG AZ ÚTHENGER

– Ez a kazetta úgy néz ki, mint az SZDSZ, amikor beszorul a liberális résbe.

– Ne meneküljenek emberek, hiszen a két főellenőr kíséretében maga Demszky Gábor ellenőrzi a jegyeket!!!

Kapuzárás Csernobilban

VÉGRE EGY KEDVÜNKRE VALÓ SUGÁRZÁSI MORATÓRIUM!

CSUJJ, CSUJJ, HAJRÁ!

(E hónap elején a festői szépségű Alsószurtoska adott otthont a rendszerváltozás utáni első virágének-és műdalfesztiválnak. A vadiúj csujjogatók hat kategóriában mérkőztek meg egymással. Íme, a győztesek!)

◆ **A kesergő dalok kategóriájában:**

1. Dr. Hejő Csaba: Hogyha drágább lesz a kenyér, eladom a fogsorom
2. Porlaszt Ottó: Elloptad a Trabantomat, fulladj meg a szagától!
3. Id. Vazul Pál: Rossz csillagot választottunk, eladták a pártházat...

◆ **Az ellenzéki dalok kategóriájában:**

1. Lakit Elek: Zöldüljön meg a Jeszenszky szakálla
2. Otti Lia: Szüljön neked még egy bébit a pénzügyminiszter
3. Szabad Madár: Ha még egyszer rád szavazok, dűljön föl a biciklim!

◆ **Az optimista dalok kategóriájában:**

1. Kapa Mihály: Sose szégyelld, édes rózsám, hogy a vejed kisgazda
2. Néma Béla: Nem én vagyok ilyen hangos, csak a Torgyánt hallgatom
3. Dr. Pest Imre: Ne bőgj, mert még azt hiszik, hogy nem bízol a kormányban

◆ **A huncutkodó dalok kategóriájában:**

1. Rafin Ármin: Köss egy csomót az ellenzék összes bajszára!
2. Félfalu Maca: Ne fogdoss, mert elvitetlek az Alkotmánybíróságra!
3. Ifj. Bak Terka: Összekentem ragasztóval Thürmer elvtárs zakóját...

◆ **A pajzán dalok kategóriájában:**

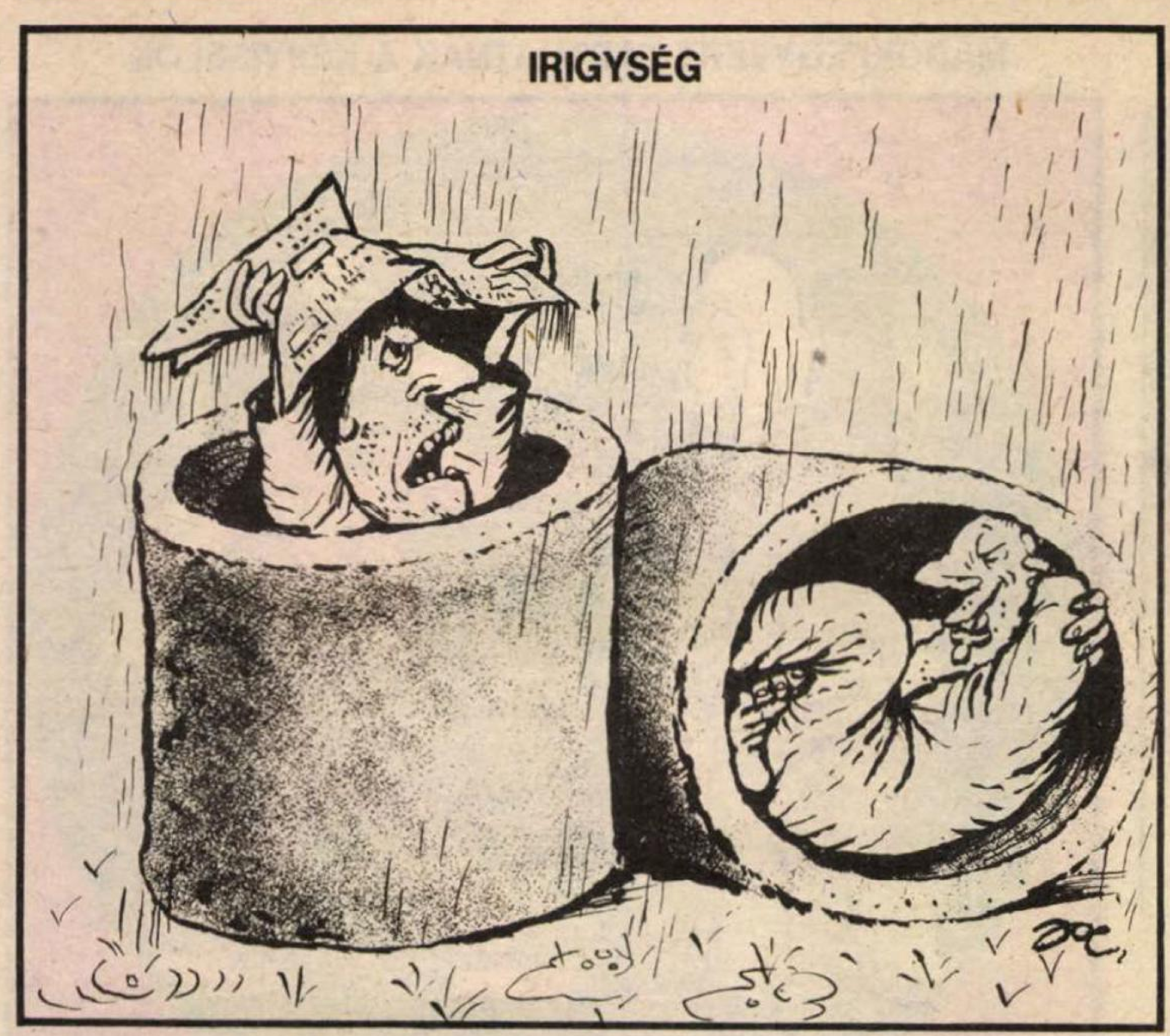
1. Kis Virág: Igaz, hogy te komcsi vagy, de egyesülhetsz vélem
2. Id. Rák Ödön: Kinn jártam a Rákóczin, azt mégsem vagyok écces...
3. Por Nóra: Várhatod, hogy megvizsgálom a nyugati tőkédet!

◆ **A realista dalok kategóriájában:**

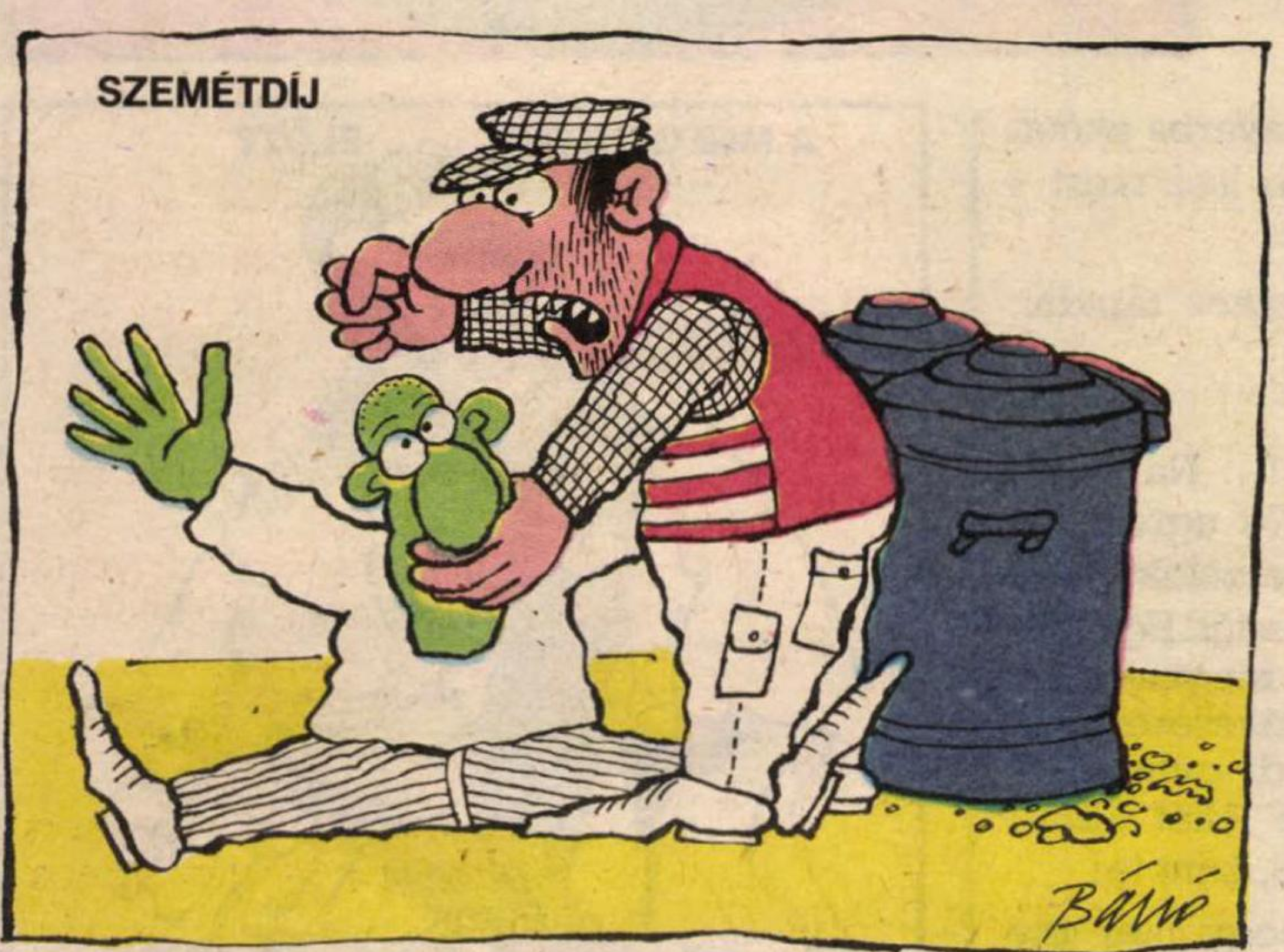
1. Szegény Lajcsi: Megfázott az ingyenkonyha szakácsa...
2. Vad Aranka: A fizetésből jönnél úgy ki, mint ahogy a kocsmából!
3. Monok Szilárd: Nem rúgtam be, csak egy órát sétáltam a körúton...

(A közönség díját ifj. Lakatos M. Pátia: Ne cigányozz, süssél inkább kisebbségi pecsenyét! című nótája nyerte el.)

SHOWDER DUÓ

– Jó magának, tető van a feje felett

– Fizesd meg a díjat, te szemét!

RÉMÁLOM
AZ ELEM UTCÁBAN, 10.

Jeges, felhőtlen novemberi este volt. Éppen véget ért a tévében a Nulladik tipusú találkozások. Kormos, bár tudta, hogy másnap korán kell felkelnie, mégsem feküdt még le. Kikönyökölt az ablakba, s lebámult az utcára. Egyszer csak úgy érezte, nézi valaki. Megfordult, de a szobában nem volt senki. Tovább bambult. Megint az a furcsa, gyomorszorító érzése támadt, hogy nézi valaki. Körülnézett. Az utcán senki. Csak az autók, dermedt, vészjósló álomban.

És akkor Kormos észrevette...

Egy szempár meredt rá a levegőből, amihez nem tartozott semmi, se fej, se test...

– Hülyeség! – mormolta halkan. – Hogy a fenébe kerülne ide egy szempár... A tizedik emelet magasságába...

Páni félelem lett úrrá rajta. A szempár őt nézte... Egyre fojtogatóbbá vált ez az érzés...

Hirtelen surrogásra lett figyelmes. Mintha egy kígyó kúszott volna át a szobán. Reszketve nézett körül. De nem látott semmit... A csend olyan nyugtalanitóvá vált, mint egy ünnepi beszéd.

Kormos fülében riadót dobolt a vér. Mi is oldhatná fel ezt a helyzetet? Kormos a bárszekrényhez lépett, hogy igyon valamit.

És akkor olyan esemény történt, ami talán a világ nyugatabbra eső felén természetes... de itt!

Megcsörrent a telefon.

Kormos ijedtében a földre ejtette az üveget... és a kis pohárkát is...

Mert ez a telefoncsörgés, mely egyre türelmetlenebbül szólalt meg az üres, baljós szobában, ez a telefoncsörgés volt a mai este leglehetetlenebb eseménye...

Kormosnak nem volt telefonja.

Odarohant a falhoz, rátapasztotta a fülét. Nem a szomszédból jött a hang. Kinyitotta az ablakot. Nem is az utcáról. Mivel a szempár még mindig ott volt, Kormos felkiáltott kétségbeesésében.

Becsapta az ablakot. Kinyitotta a szekrényt. Benézett az ágy alá, a fotelek alá. Szétdobálta a könyveket. A telefoncsörgés egyre rémisztőbben zakatolt fülében...

– Megőrültem... megőrültem – motyorászta. Leült a szőnyegpadlóra, hogy átgondolja a helyzetet. Még mindig csörgött az az átkozott telefon...

Kibotorkált a konyhába, vizet inni. És a konyhaasztalon ott állt egy fekete telefonkészülék.

Kormos felvette a kagylót:

– Halló... – nyögte bele erőtlenül.

– Kormos úr? – kérdezte a kagylóból egy kellemes női hang. – Kormos László, nőtlen, anyja neve Vizigót Teréz, évi bevallott jövedelme kétszázezer forint, és a jobb lába középső ujján van egy-egy tyúkszem?

– I... igen,...

– A Lipót-központból hívom...

– Lipótmezőről?

– Nem, tisztelt Kormos úr, a Lipót-központból. Sajnálom, de ebben az évben már nem tudjuk felszerelni önnek a készüléket, talán tizenhárom év múlva...

– Értem...

– Hála istennek! Hogy ön milyen megértő! Ha minden ügyfelünk ilyen lenne... – csicseregte a női hang. – Hát akkor viszonthallásra!

– Hé, várjon még egy picit! – Kormos hirtelen magához tért eddigi lidércnyomásából.

– Tessék!

– De hát akkor miért szerelték fel, ide a konyhába?

– Legyen nyugodt, holnapra leszereljük...

– Tehát csak azért, hogy megmondják: nem?

– Természetesen – búgta bele a női hang ellenállhatatlanul a fülébe. – Tisztelt uram; ha így közöljük önnel, mégiscsak európaibb!

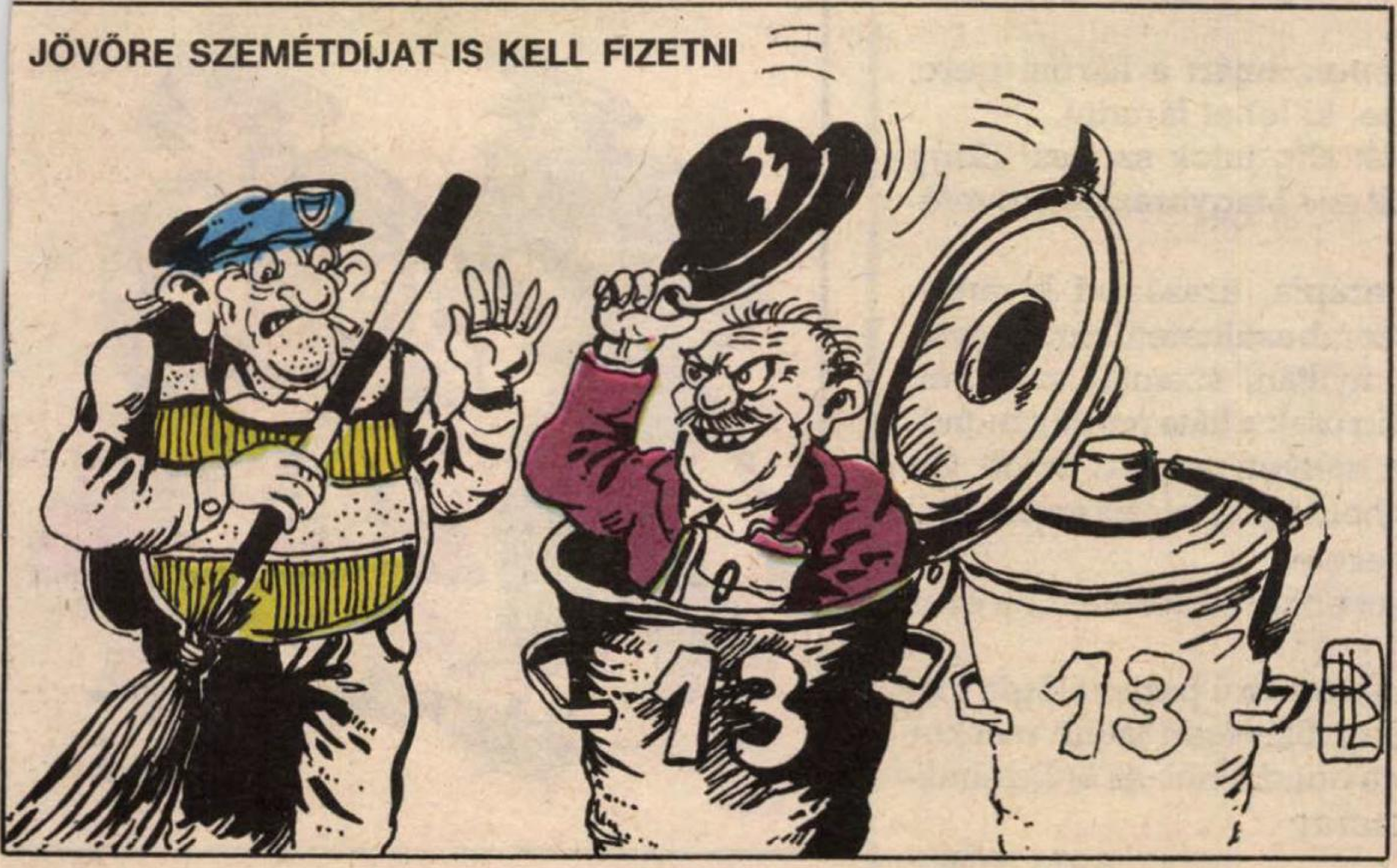
MURÁNYI MARCELL

A kormányfő szerint megállt az infláció

PSZT! LEHET, HOGY CSAK PIHEN...

Korlátozni akarják a fővárosi taxik számát

KEVÉS TAXI – KIS BLOKÁD

– Jó napot kívánok! A díjbeszedő vagyok!

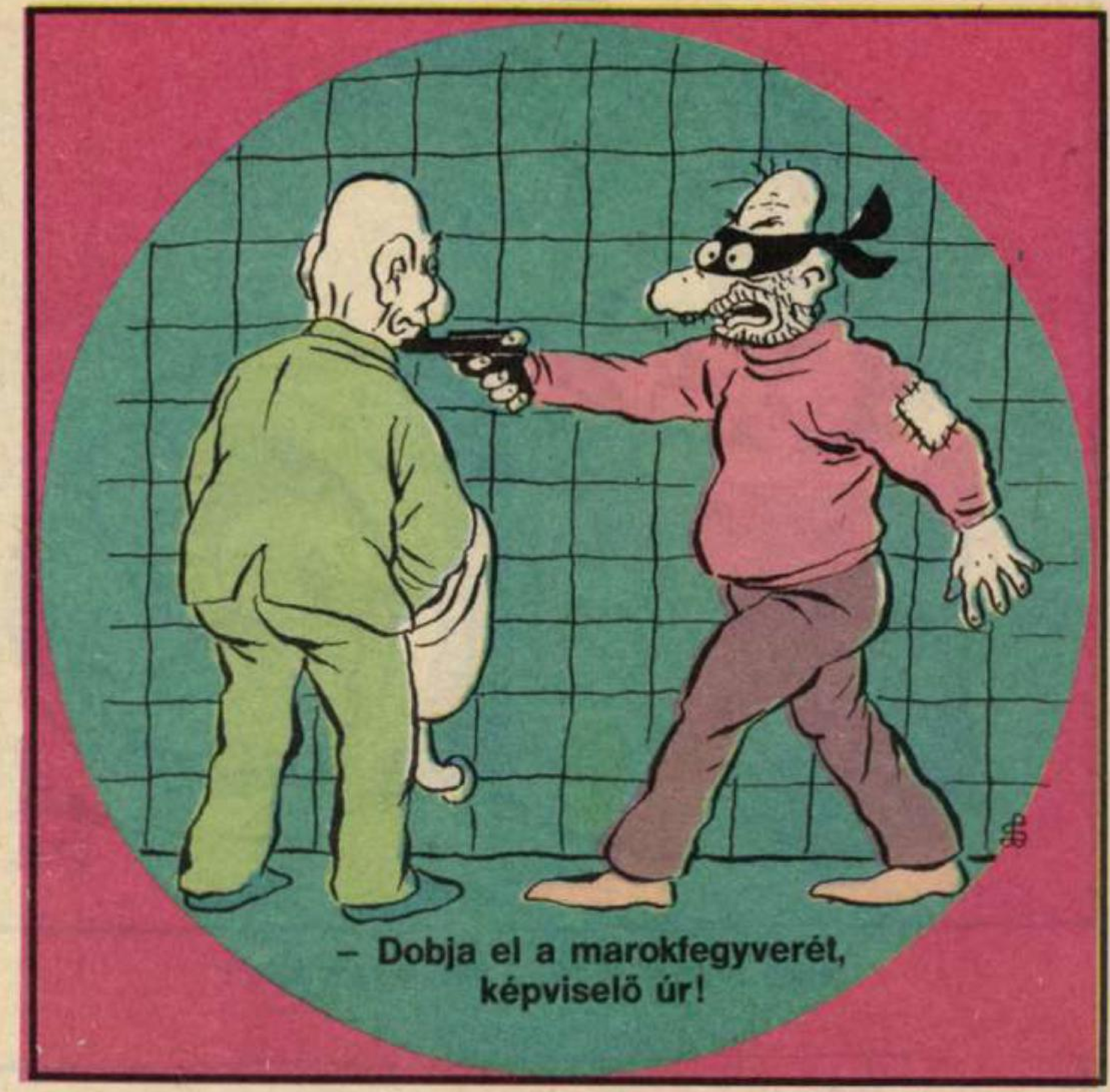
– Biztos unatkoztál nélkülem!

BEZÚZTÁK A KALÓZKAZETTÁKAT A FELVONULÁSI TÉREN

– Te, ezek irigyelik tőlünk a mi kis Kincses Szigetünket!

MAROKFEGYVERT TARTHATNAK A KÉPVISELŐK

– Dobja el a marokfegyverét, képviselő úr!

Sokkterápia

– Jó napot kívánok! Ez itt a Szuper Sokkterápia Szalon?

– Jó napot kívánok! Igen, uram, jó helyen jár. Fáradjon beljebb. Próbálja ki személyre szóló terápiánkat, garantált eredménnyel. Egy kezelés ezer forint. Szuper ár, szuper szolgáltatás, szuper sokkterápia!

– Tehát önök, a hirdetés szerint garantálják, hogy különleges módszerükkel egy csapásra megszabadítanak a szorongásaimtól, a kisebbrendűségi érzésemtől, hogy alig három perc alatt reális önértékelésre tanítanak?

– Igen, igen. Látom, ön gondosan elolvasta reklámunkat. Melyik típusú szolgáltatásunkra tart igényt?

– Többféle is van?

– Természetesen. Íme, a választékunk: a szorongó kisember, a kifacsart adóalany, a rettegő adócsaló, az agyonstrapált beosztott, a túlterhelt családapa, a reményvesztett munkanélküli, a fizetésképtelen adós, a becsapott vásárló, az impotens férfi, a kirúgott szerető, az elgázolandó gyalogos és a tankolni nem tudó autós. Ezen kívül van még kiborult családanya, hónapvégi háziasszony, leterhelt kisdiák, egyetemre fel nem vett fiatal, illetve frissen végzett diplomás munkanélküli, valamint nyomorgó kisnyugdíjas. Tehát melyiket óhajtja?

– Hát nem is tudom. Igazán zavarba ejtően gazdag a választék. Talán elég lesz most a szorongó kisember is.

– Rendben. Tessék a kasszához fáradni. Úgy ni. Felkészült?

– Igen, kezdhetjük.

– Gizike, csukja be az ajtót!... Na te kis senkiházi alak, most figyelj! Ne ugrálj, állj meg itt előttem, ha hozzád beszélek, mert kiváglak a csukott ablakon keresztül! Egyenesen állj! Úgy! Na, most én megmondom neked, ki vagy te! Egy nagy rakás szerencsétlenség vagy, azzal a nyamvadt gülüszemű fejeddel! Téged simán csőbe lehet húzni! Minden ismerősöd többre viszi, mint te!

– De ... de ... kérem,... hogy mer így üvöltözni velem?

– Fogd be, mert képen törüllek! Még nem fejeztem be! Te vagy az, akinek mindig a fejére tojik a galamb, mindig téged csuk oda a villamosajtó. Téged utál minden ismerősöd, és rajtad röhögnek a kollégáid. Mindig kifelejtenek a fizetésemelésből, és pikkel rád a főnököd. A feleséged naponta megcsal, a gyereked meg csavarog. Soha semmit sem tudsz jól megcsinálni. Nem fogsz boldogulni ebben a büdös életben...

– A temetéseden meg hasraesnek veled a koporsóvivők, és röhögni fog az egész gyászoló gyülekezet...

– Köszönöm szépen, lejárt a három perc. A kezelésnek vége, ki lehet fáradni.

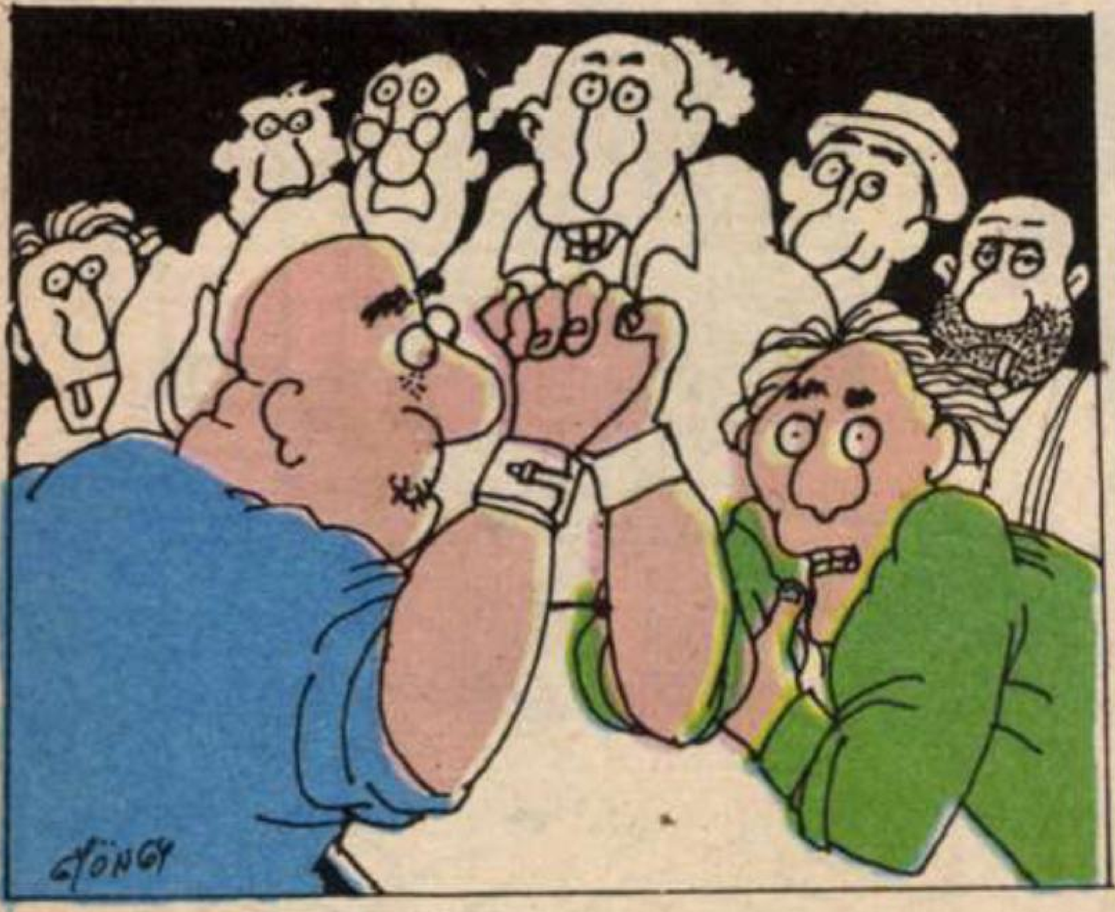
– Dehát ... dehát alig jutok szóhoz! Hogy képzelik...! Mi volt ez? Magyarázatot követelek!

– Szuper Sokkterápia, uraságod kívánságára. Ön végre szembesülhetett önmagával. Életében először nyíltan, szemtől szemben hallhatta, amit eddig csak a háta mögött mondtak, és amit a lelke mélyén maga is tudott. Ön végre nyugodt és boldog lehet: azt kapta amit várt. Reális önismeretet.

– Dehát mi került ebben a kezelésben ezer forintba?

– Hja, kérem, a szakszerű pszichológia manapság drága dolog. Szívesen látjuk máskor is, ha bármikor újra gond lenne az önbizalmával... A viszontlátásra!

BALI NÓRA

– Nem szkanderbajnokság! Alkalmi munkára válogatunk a munkanélküliek között...

A MŰEGYETEM ELŐTT

– Doktor urak! Fejezzék be!

A hazai gyógyszergyárak már érzik a versenyt

SAJNOS A GYÓGYSZERÁRAK SZINTÉN

HELYSZÍNI BÍRSÁG

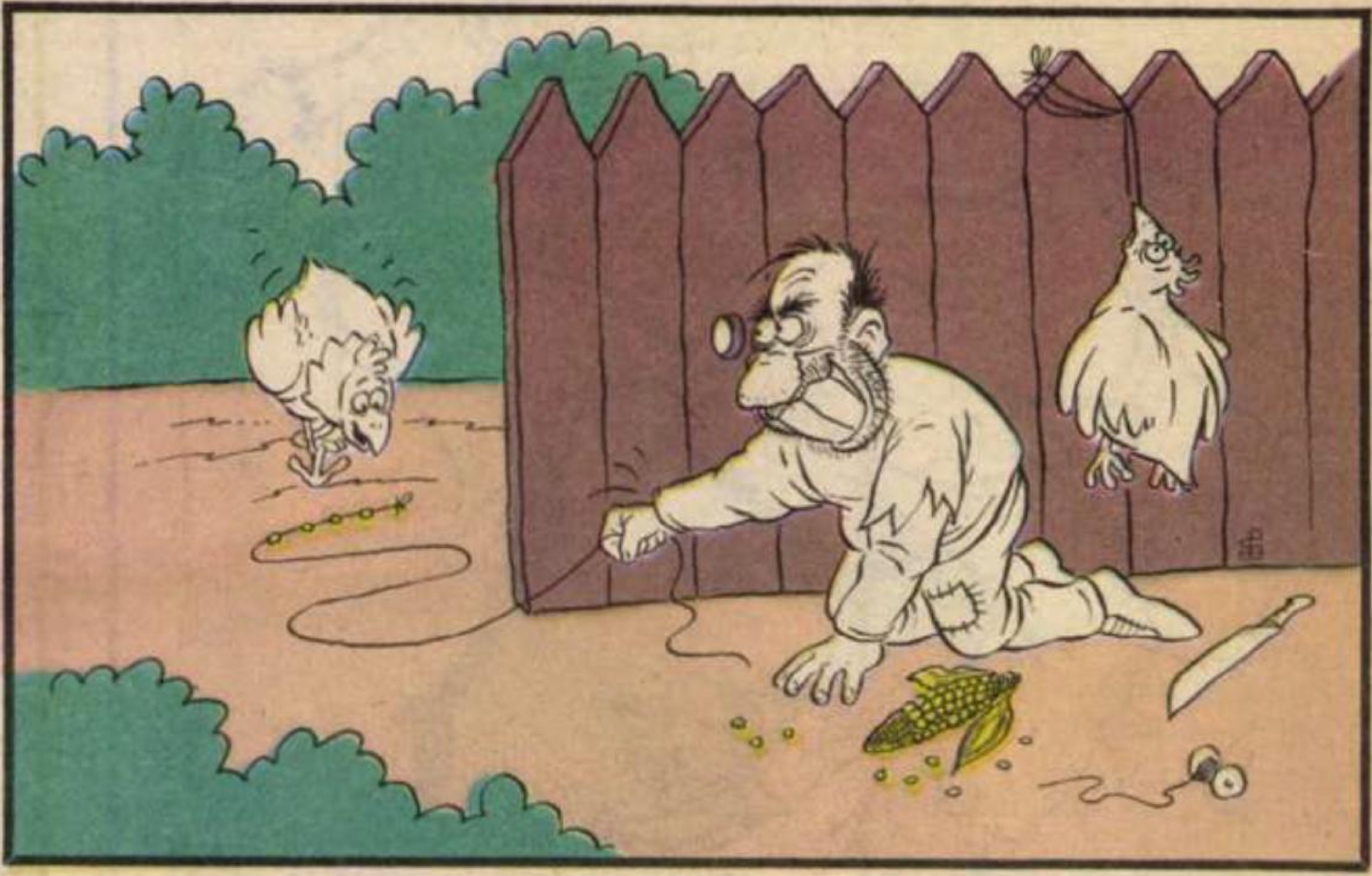

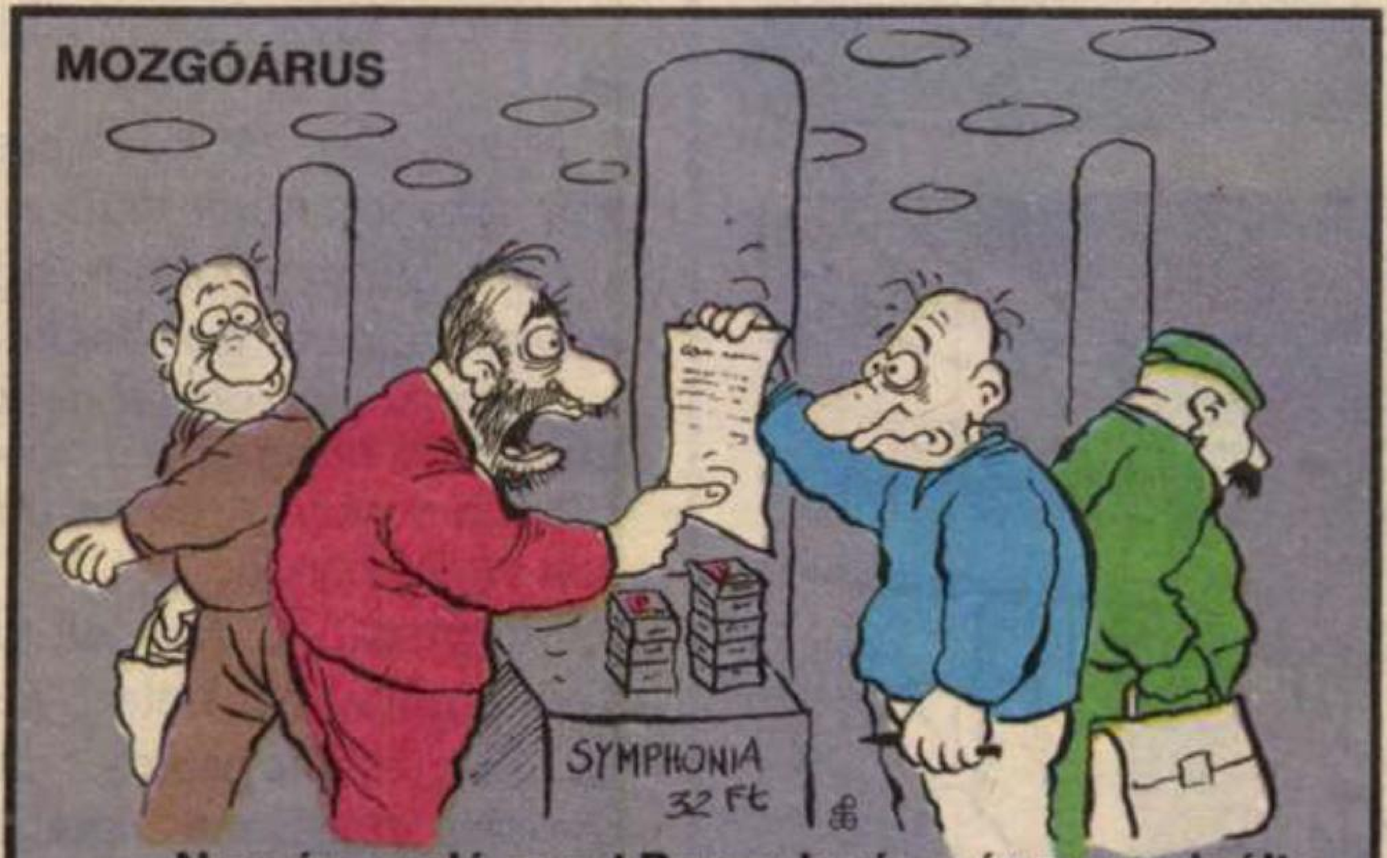
– De hiszen láthatja, hogy egy fillérem sincsen!

Pályázat az APEH vezető posztjaira

SZEMES-NEK ÁLL A VILÁG?

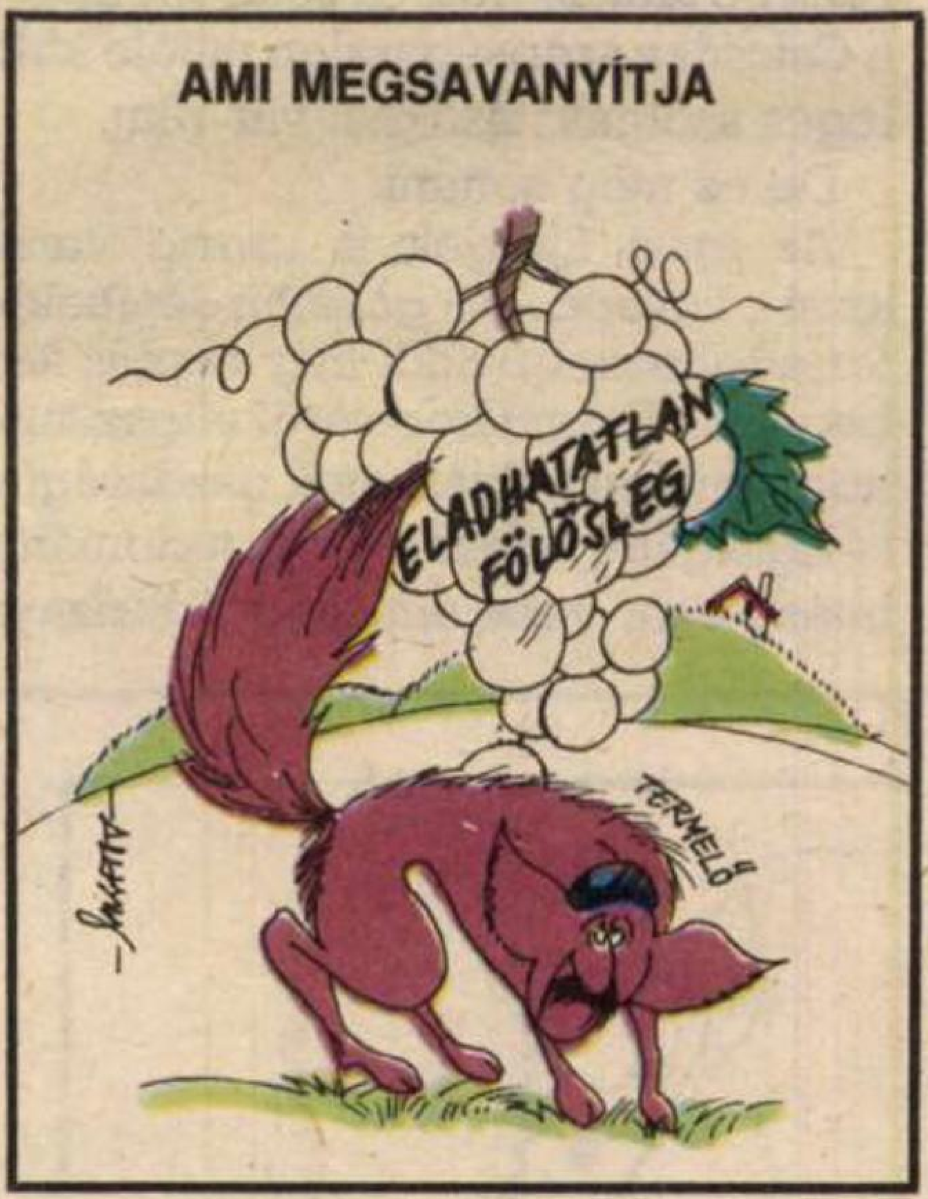

– Nem írom alá, mert Demszky úr már megcsinálta nekünk az Expót...

Hatvanéves a magyar hangosfilm VAJON SZEGÉNYKE MEGÉRI-E A HETVENET?

– Na, kaparjon még össze egy tizest, és beléphet kis hazánkba...

MELEG, MELEG, ...MELEG?!

– Tessék, távfűtési információ!

– Csókolom a kezét, drága! Egy kis felvilágosítást szeretnék...

– Kérem! Érthetően mondtam, hogy távfűtési információ. Világítási ügyekben keresse az áramszolgáltatót! Viszontlá...

– Ne tegye le, drága nagysád! Félre tetszett engem érteni! Semmi bajom a világítással, nekem csupán egy picike útbaigazítás kellene...

– No, ide figyeljen, jóember! Ha szórakozni van kedve, akkor menjen moziba, vagy masszíroztassa magát, de ne zaklassa azokat – akik magával ellentétben – a munkájukat végzik! Megértette?! Ha utazási gondjai vannak, akkor hívja az Útinformot, a MÁV-ot, a Volánt, de ne engem maceráljon!

– De aranyos kezitcsókolom! Éppenhogy a fűtéssel vannak gondjaim! Tessék már mondani; nálunk a Jégcsap utcában miért nem fűtenek?

– Az nem lehet kérem! Mi kivétel nélkül, mindenütt fűtünk! Úgy van kiépítve a hálózat, hogy körbejárjon a gőz. Így aztán nem maradhat ki senki sem. Ki lett ez találva kérem!

– De nálunk akkor is hideg van! A fűtési díjat meg már jóelőre beszedték!

– Várjon csak uram, várjon! Azt mondja, Jégcsap utca? Mindjárt megnézem itt a nyilvántartásban. ...Jégcsap, ...Jégcsap, ...hát itt ilyen nincs! Az a gyanúm, hogy a számítógép összekeverte magukat a Fagycsap utcával. Mondja; – van a maga lakásában radiátor?

– Az nincsen, kezitcsókolom. Csőtány az van, meg a szomszédban disznótor. De radiátor az nincs.

– Akkor meg mit akar? Követelődzik itt rajtam és be sincsenek kapcsolva a távfűtésbe!

– De én azt hittem, hogy titokban bekapcsoltak. Hiszen a fél havi fűtési díjat rég beszedték tőlünk!

– Uram! A számítógép is ember és az is tévedhet, Még ilyen állati nagyot is. Nem értem, miért kell magának rongyos húszezer forint miatt ekkora patáliát csinálni?! Legyen nyugodt, nekünk nem kell a maga nyamvadt pénze! Majd visszaszámfejtjük és megkapja! ...(kapzsi, smucig alak!).

– Bocsásson meg, de nekem most kellene a pénz, mert ha már mégsem leszünk távfűtve, akkor szenet kell vennem, de sürgősen!

– Jellemző! Mindent az utolsó percre hagyni, aztán siránkozni! Visszakapja, de várni kell egy kicsit. Bizonyára hallott már olyanról, hogy átfutási idő?!

– Hogyne, kezitcsókolom! Egy hete a bátyám idő előtt futott át a zebrán és elgázolta egy kamion!

– Ne szórakozzon velem, uram, nincsenek kötélből az idegeim! Én az adatfeldolgozás átfutási idejéről beszéltem!

– Az nem lehet kérem! Az okosok azt mondják, hogy a számítógép több millió műveletet végez el egyetlen másodperc alatt!

– Igen, de előbb a Bözsinek ki kell állítania a maga nyamvadt visszatérítési bizonylatát, a Sári számfejti, a Juci ellenőrzi, Évi összecsatolja, Hédike impregnálja, Gyöngyike übereli, Tünde iktatja, s őmellettük még további kétszáznegyven munkatárs kezén is átmegy. Ezek egyike sem komputer; uram!

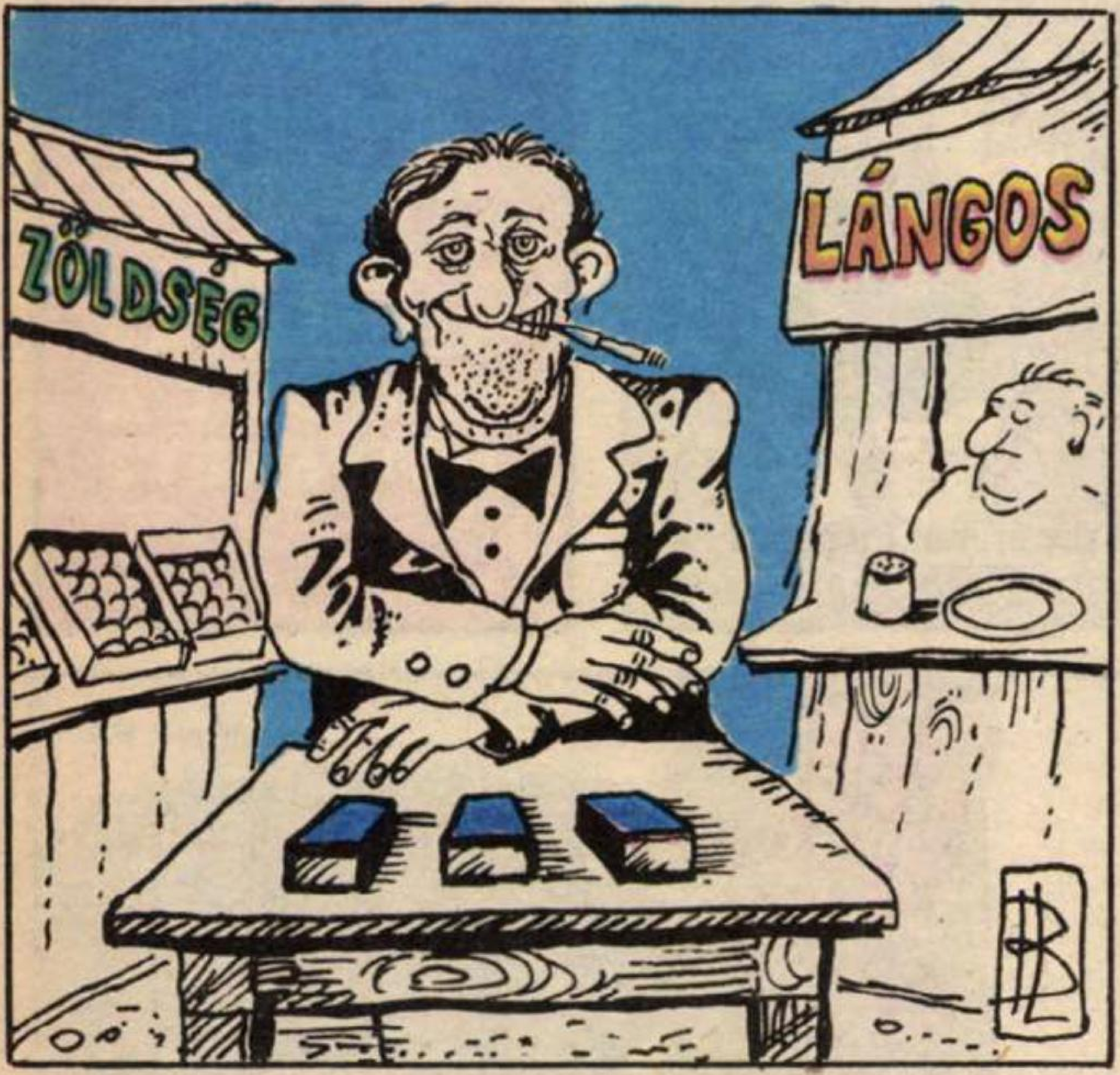
– Szűzanyám! Hát mikor fogom én visszakapni a pénzemet?!

– Nézze! Lehet, hogy az alatt az öt-hat év alatt már tényleg bekapcsolják magukat a távfűtésbe! Meglátja milyen jól fog jönni, hogy maga már előre kifizetett az akkori egy napi fogyasztásnak megfelelő összeget!

(BODNÁR)

ÁLLAMI BIZTOSÍTÓ
A nyugodt öregségét biztosítja, ha a lakásába betörőket fenéken rúgja...

– Las Vegas, Cannes és Monte Carlo után próbálja ki a szerencséjét idehaza! Végre Budapesten is, forintért!... Itt a piros, hol a piros?!

EZ ITT A REKLÁM HELYE... EZ ITT A RE

MEHET A MUNKAKÖNYVÉÉRT!

Az a jótündér mehet a munkakönyvéért, aki a mesében teljesíti a szegény ember három kívánságát.

Három kívánság – micsoda smucigság!

Manapság, amikor a szegény embernek minden álma valóra válhat.

Soha ennyi jó tanács, bölcs útmutatás, szívmelengető gondoskodás.

Viszem le reggel a kukábavalót a kukába, a kapualjban, a postaszekrényből kimosolyog rám az ingyenes hirdetési sajtótermék.

Megmondja, hol tanulhatok intenzíven japánt, ha beteg a bióm, merre találom a biopatikát, hová mehetek gyermekfogászati magánrendelésre, hol rendezhetek színvonalas gólyabált vagy más népünnepséget, kik hozzák rendbe szakszerűen irodagépeimet, és a Csicsóka szépségszalon miféle különleges szolgáltatásokkal vár rám.

De ez még semmi.

Az igazi újságok is csurig vannak apró-, közepes- és góliáthirdetésekkel, terjedelmesebb cikk már nem is fér el bennük. Viszont korrektül eligazítanak, hogy miként pályázhatok gazdasági vezérigazgatói állásra, egy tudományos intézetben, vehetem meg a Biriznyáki Volán fuvareszközei közül ezt vagy azt a nyergesvontatót, illetve építtethetem be gyorsan a tetőteremet, mehetek el fiatal üzemmérnöknek német nyelvtudással vegyes vállalathoz.

Szívén viseli minden elképzelhető gondomat, bajomat a rádió is sűrűsödő reklámaival, de a csúcs – a tévé!

Mert mi volt hajdanán a képernyőn?

Két-három vaskosabb műsorszám után jött egy soványka képes, zenés reklám.

És mi van most?

Most két terjedelmes, kutyás-babás-szépnős reklám közé beszuszakolnak valami művészi izét vagy krimit, de a legjobb úton vannak, hogy a két reklám közti űrt rövidesen egy harmadikkal töltsék ki.

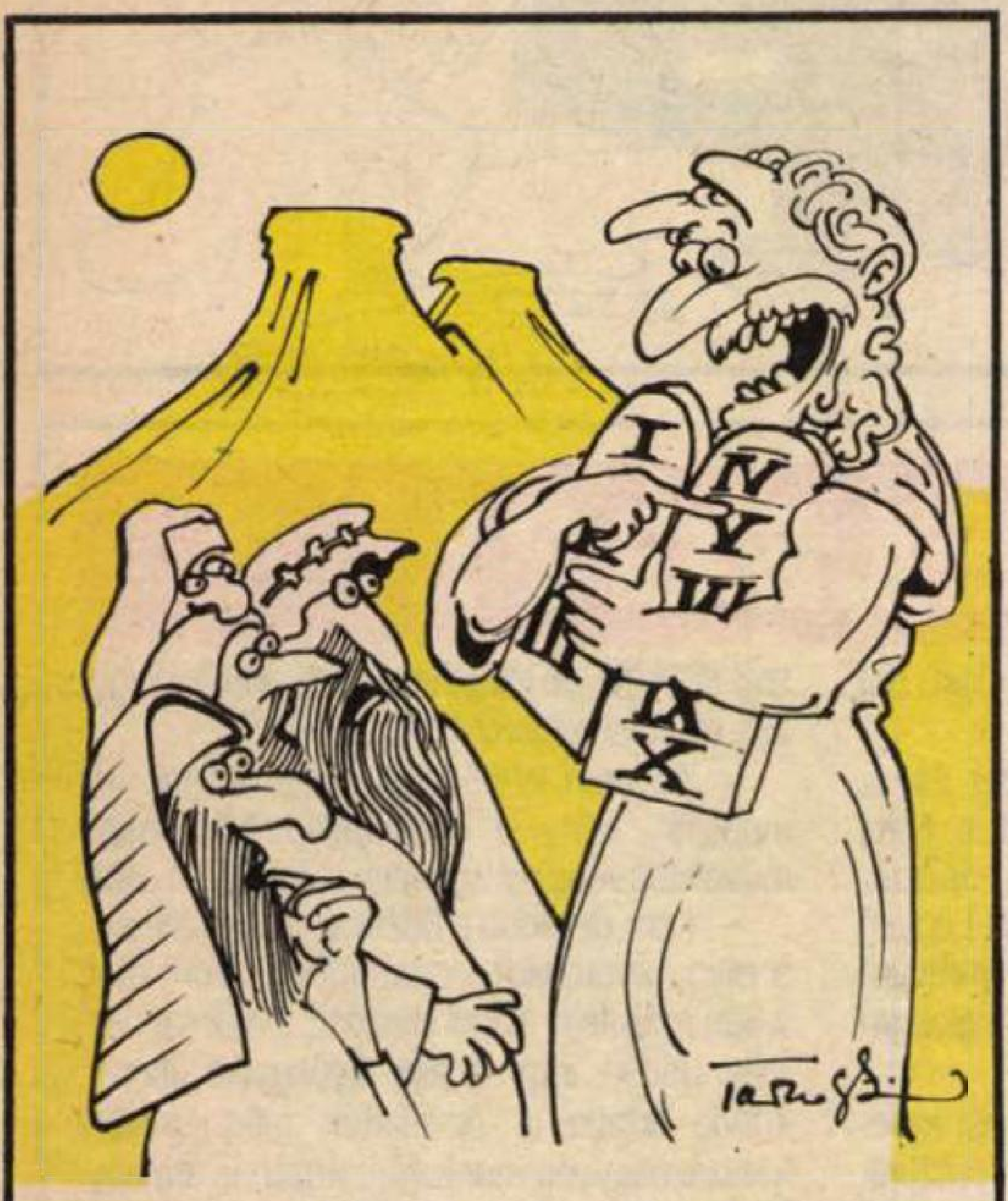
Másképp miként is tudnám meg, hogy nyerhetek szerencsejátékon, ha játszom, és ha szerencsém van, és nem felejtem el bedobni. Hogy hogyan fogyjak le. Illetve növesszek dús sörényt. Mivel spricceljem le magam rendszeresen, amitől úgy futnak majd utánam a lányok, mint Nurmi. Potom másfél-két millióért mifajta kiskocsit szerezzek be. Melyik cseréppel cserepezzek gyorsan és selejtmentesen, ha éppen házat építek. Miért kényelmesebb a repülőgép, mint a szénásszekér, Melyik bankba tegyem fölös pénzem, hogy ott úgy szaporodjon, akár az üregi nyúl. Meg minden.

Most már csak egyetlen okos reklám, hirdetés, ajánlat, jelszó kéne.

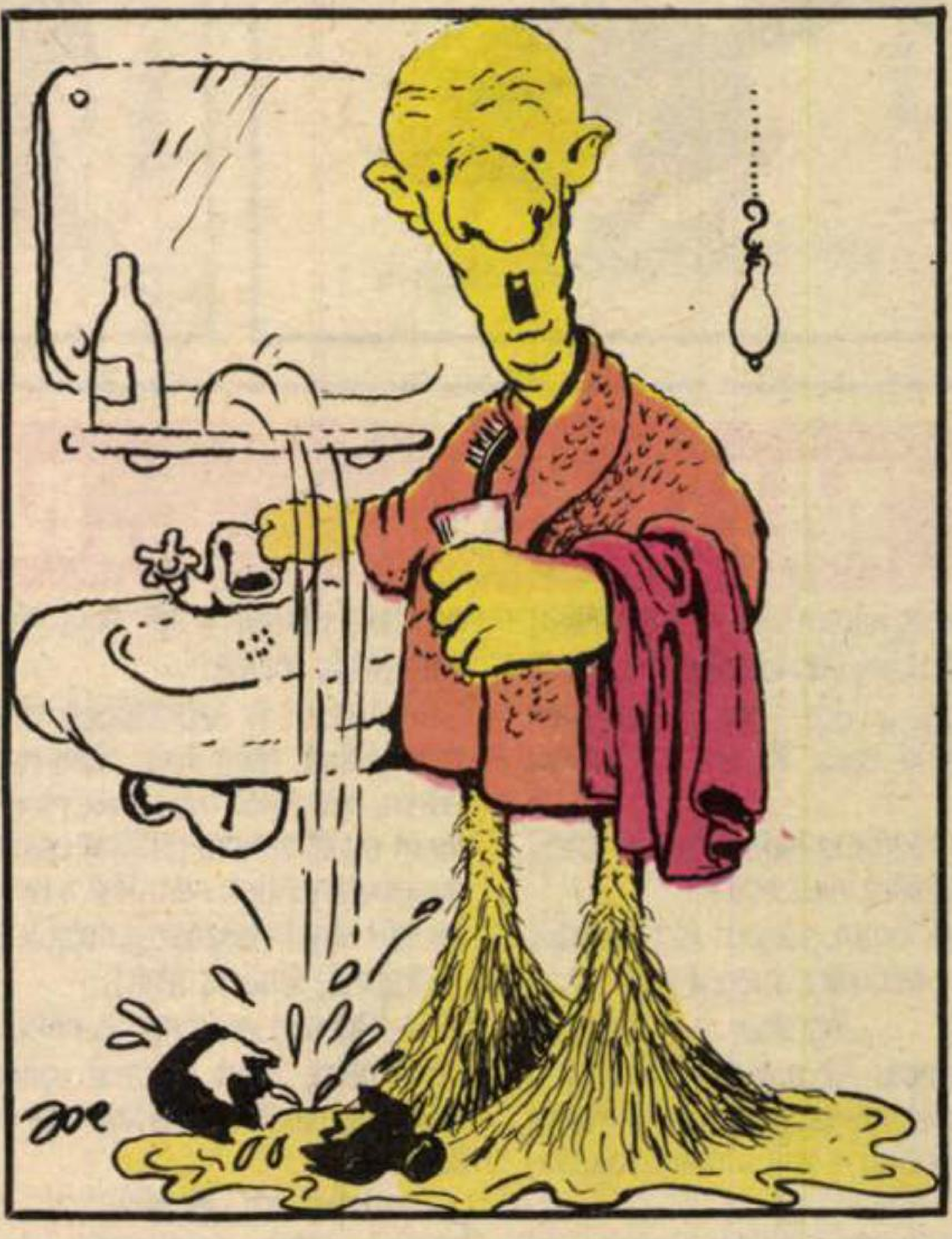
Amivel az ember túlélhetné ezt az irgalmatlan reklámhadjáratot.

Tartós szellemi és idegi sérülések nélkül!

(K. A.)

– Ötödik: Ne ölj!... És most néhány perc reklám következik...

ABC ÁRUHÁZ

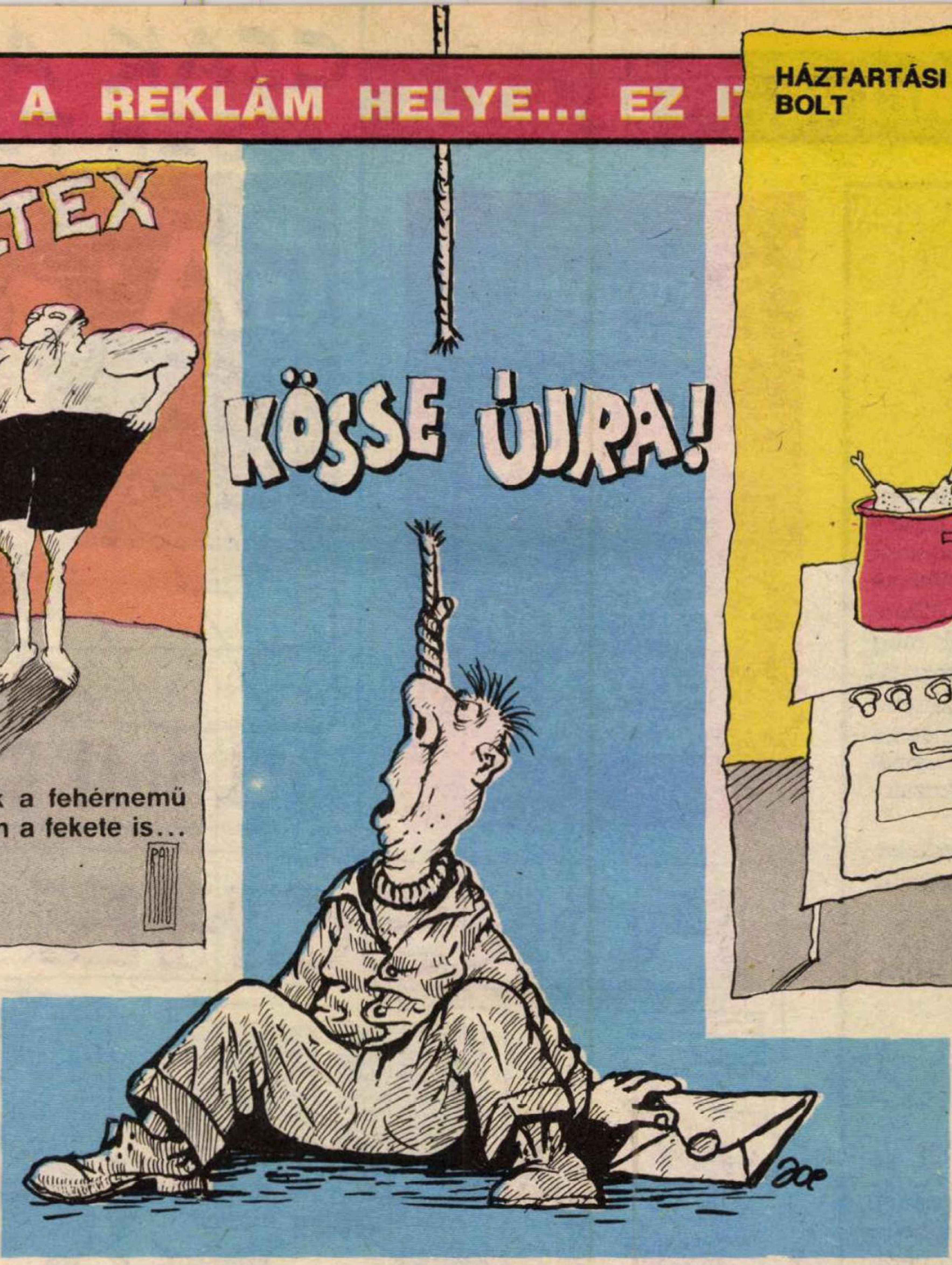

– Ha nincs otthon fűtés, fittyet hányhat rá, ha nálunk veszi a „Szatmári Szilvát"

EURÓPA CSÚCSMINŐSÉGŰ MOSÓPORA
CSAK A SZÁDBAN OLVAD, NEM A KEZEDBEN.

– Nemcsak a fehérnemű vonzó, hanem a fekete is...

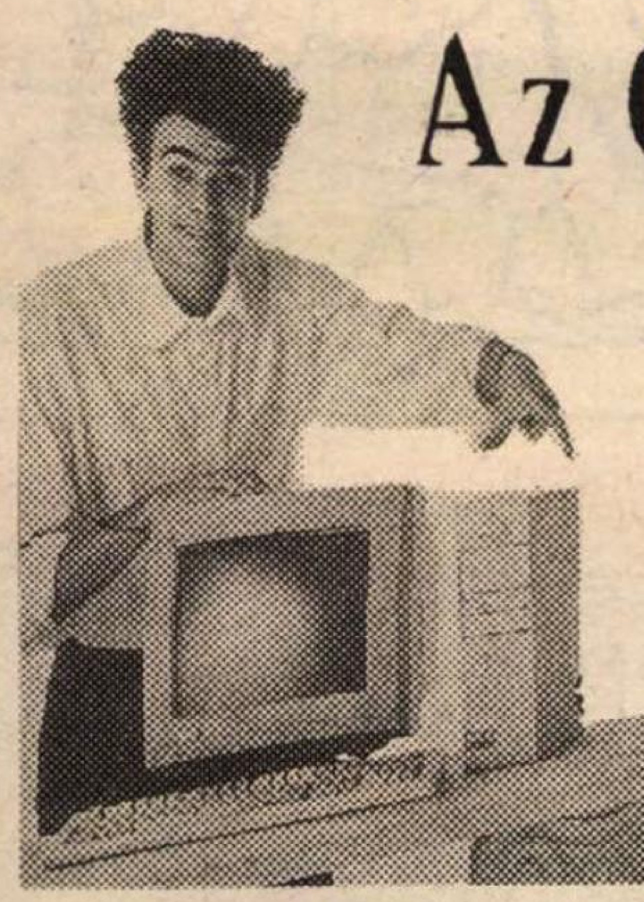
– Én mindig „ULTRÁVAL” főzöm a tyúkhúslevest, mert utána nem kell elmosogatni a lábast...

KODAKCOLOR GOLD...

HÁT PERSZE, HOGY EZ IS A VICO FILMJE!

LIBERO

AKI SZÁMÍT, BENNE VAN!

Az Öné nagyobb, mint ez?

VAVYAN FABLE ÍRÁSA

– firtatgatja egy úriember a városszerte elhelyezett gigantikus reklámposztereken, felmutatva két szomszédos ujját; a közöttük mérhető – szerény, sőt: szerényke – távolság a mértékadó.

Itten a pasasok provokálva vannak!

Hát hogyne! Hiszen így hangzik a kérdés: „Az Öné nagyobb, mint ez?”

(Mellesleg: csak a jó ég a tudója, hogy *amúgy* miről szól a reklám.)

Összegyűjtöttem néhány reagálást.

1. Most tényleg nincs ekkora, de látni kellett volna a múltkor, midőn a fürdőszobában rácsaptam a fiókot...!?

2. Ugyan már!? Utoljára a születésemkor volt ekkora!

3. Rém, mennyire összemegy nekem is, ha nagyon depressziós vagyok!

4. Ekkora?! Jókora!

5. Ez is valami?! Hajóbakot láttál már?

6. A szótlan: szerény mosollyal felmutatja a karját: ujjhegytől vállig...

A hölgyek is provokálva vannak!

1. Emlékszem: szegény Jenőnek volt ekkora.

2. Szerencsétlen! Nem hallott még a Himcolinról?!

3. Jajjaj! Ez már elfogadható ok az öngyilkossághoz is!

4. Segít ezen egy jó plasztikai sebész?

A rádióban hónapok óta a Tutto Mobilit nyomják, eufóriától el-elfúló hangon.

Eleinte még csak untam. Mára úgy döntöttem, inkább alszom a padlón, kietlen falak közt.

A rogyásig kínált Sulák szőnyegtől folyton belém esik a moly.

Anális reklámok is édesítik életünket.

„Bili-dili” – sivalogják az éterben, immár hetek óta.

Feldob valakit, hogy e dili révén zenélő bilit nyerhet?!

A tévé sem akar lemaradni.

Látnunk kell, amint egy éltesebb úriember görnyedten kuporogva a szorulásával bíbelődik. Újság is van nála, ám mi van akkor, ha nem is tud olvasni?!

Végre! Emberünk karalábészinű fejjel előrehajol, s azt nyögi: „Most jó”.

Ekkor már az újságot is értjük!

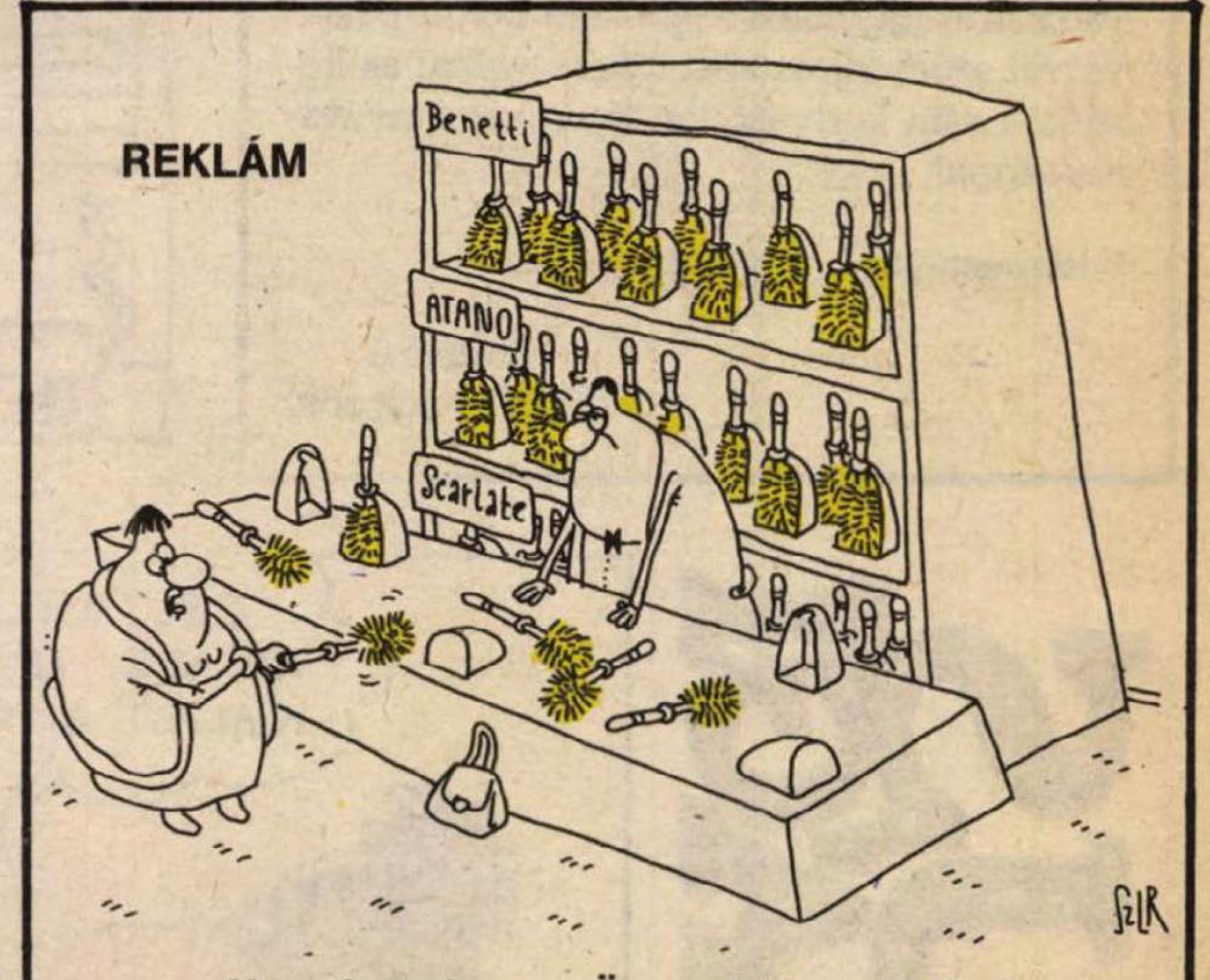
A következő pillanatban megszólal a bársonyos reklámbariton. Azt mondá: „Egymillió ember kíváncsi rá”.

ERRE???????

A köznevelő filmecskékről is beszélhetnék. Gyermekem tegnap este, két perccel a mese után az alábbi képsorral találta szemközt magát: tóparton ballagó ember, pecabottal a vállán. A pasi, horgászgatni próbálván megvillantózza a magasfeszültségű vezetéket; legott felmászik a kapásért, majd csillagszórózva aláhullik.

Nyolcéves klapecom zöldült, szürkült. Ivott egy kis tejet, letörölte a verítékvizeket a homlokáról, és mondá: többet sem megyek horgászni a Mátéval!

Az ügyes kis oktatófilm tanulságának hála, busa nélkül marad a család.

– Nem is tudom... Ön melyiket ajánlja?...

JACOBS KÁVÉ!

NEM A LEGOLCSÓBB, DE TALÁN A LEGDRÁGÁBB...

– Másodállásban biztonsági zárakat reklámozok

FIZETETT HIRDETÉS

MINDENKIHEZ

(A rám szórt rágalmakat bő terjedelemben ismertető sajtótermékek közül – sajnos – csak igen kevés mutatkozott hajlandónak a múltam tisztázását szorgalmazó fölhívás szöveghű közlésére. Ezért rákényszerültem arra, hogy a politikai hirdetés nálunk még szokatlan, de a nyugati országok gyakorlatában nagyon is elterjedt eszközét igénybe véve, minél szélesebb körök tudomására hozzam az MTI által közzétett, de sok lapnál a fiók mélyére süllyesztett nyilatkozatomat...)

Miután politikai ellenfeleim – megfoghatatlan módon – olyan rágalmakat terjesztenek rólam, mintha én a Független Kisgazda-, Földmunkás- és Polgári Párt elnöke lennék, ezért vállalom a magyar nép előtti átvilágításomat és

1 000 000,
AZAZ EGYMILLIÓ FORINT
DÍJKITŰZÉS MELLETT

fölszólítok mindenkit: aki bármilyen adatot is tud szolgáltatni annak bizonyítására, hogy én születésem pillanatától a mai napig bezárólag bárki ellen, bármikor is mint pártelnök vagy országgyűlési képviselő holmi patakvérről szóló kijelentést tettem volna, az közölje a rám kedvezőtlen tényeket a nyilvánossággal.

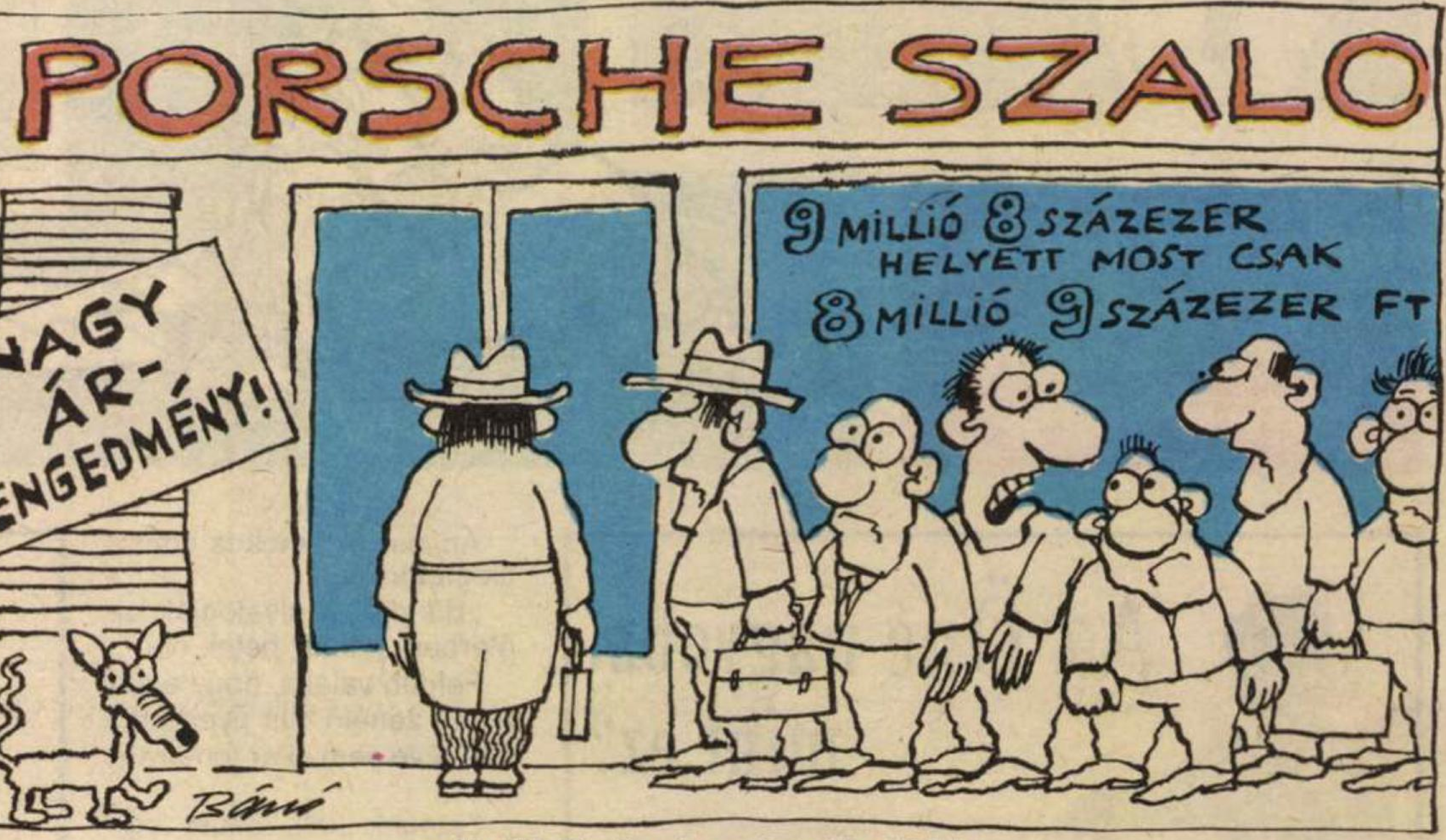
Budapest, 1991. november 11-én,

Szatmári
(III/III-as ügynök)

FOGYNI AKAR? EGYEN A FOGYIBÓL!

HÍZNI AKAR? EGYEN A HÍZIBŐL!

– Ne lökdössön, én voltam itt előbb!

Budapesti Intim Pisti

Csortos Gyula nehézen barátkozó művész volt, amolyan zárkózott „színészfejedelem". ... Csak ritkán tegeződött, de mert *Molnár Ferenc* meghitt, régi barátja volt, vele pertuban volt. Egy ízben azonban összezörrent a drámaíróval és ettől kezdve hűvös távoltartással *csak magázódott* vele.

Mivel könnyelmüen szórta a pénzt, sokszor került pénzzavarba.

Molnárral éppen feszült volt a viszonya, amikor egy kis színinövendékkel kettesben elfogyasztott vacsoráját nem tudta kifizetni: üres volt a bukszája. Gondolt egy merészet és éjnek idején becsöngetett Molnár Ferenc lipótvárosi lakásának ajtaján. Az írónak éppen hölgyvendége volt, hát magára rántotta házikabátját és az előszobaajtó ablakán kitekintve csodálkozva pillantotta meg haragos barátját.

– Mi van, drága Gyulám?

– Ferikém – szólt nyájasan Csortos. – *légy szíves,* adjál kölcsön száz pengőt...

– Természetesen, Gyulám, de *nem tudlak* beengedni, mert hölgyvendégem van, ugye érted?

Ezzel visszasietett a szobába. Kisvártatva a kisablakon átnyújtotta Csortosnak a kért összeget.

– Köszönöm – hálálkodott a művész és sarkon fordult. Néhány perc múlva azonban ismét becsengetett Molnár Ferenchez, aki érthetően csodálkozva nézett rá. A Mester felemelte az ujját.

– *Holnap visszakapod, de pertu azután ismét nincsen!*

Molnár Ferenc később a fasizmus elől önkéntes száműzetésbe vonult. Nem akarta megvárni, hogy népszerű színműveit, kedvelt regényeit a náci hatóságok indexre tegyék, vagy őmaga a menekülésre kényszerüljön.

New York belvárosában egy szállodában bérelt apartmant. Szállodája környékét, a négy utca által határolt háztömböt, csak egészen kivételes esetben hagyta el. Itt volt az étterme, orvosa is itt lakott; borbélya, könyvtára, luxusüzletek és kisebb áruházak is találhatók voltak ebben a negyedben.

A szálloda halljában üldögélt és olvasgatta az aznapi újságot, amikor egy Pestről frissen érkezett asszony felismerte a nagy írót, és ahogy azt a „proccos" pesti dámák szokták, angol–amerikai nyelvtudásával kérkedve hangosan így köszöntötte Molnár Ferencet:

– Hello, hello! Mister Molnér! Haw are you?

Az író, aki jól ismerte a sznob pesti hölgyeket és mindig kész volt egy-egy gúnyos fintorral kifigurázni azokat, nem késlekedett a válasszal. Monokliját köszönésképpen a szemére csippentve, zsidó zsargonban így válaszolt:

– *Güt janteff, madam!* (Jó ünnepeket, asszonyom!)

Egyed Zoltán a szinikritikusok „kórusából" mindenesetre kiritt egyéni stílusával, képzavaros, kiagyalt jelzőivel és hasonlataival, bírálataival azonban mindenkit elbűvölt. *Muráti Liliről* egy új darabról szóló beszámolójában például ezeket írta:

„Muráti, a vontcsövű... Ez az elragadó teremtés, illatos és izgalmas lényének varázslatos sugárzásában, whisky-ízű nőiességének keserű és szikrázó alkoholtartalmával formálisan megrészegíti a nézőteret. A figura alapjait egy Anita Loos-i inferioritás gőgicsélő szenvtelenségével vázolja fel, hogy később szabadon eresztve érzelmi kígyófészkének összes vízisiklóit, viperáit és életveszélyes kobracsemetéit, végleg megmérgezzen maga körül és lent a nézőtéren mindenkit, akinek antennái csak egy pillanatra is megérzik és megértik ennek az angolkisasszonynövendékből és egyiptomi Kleopátrából kevert benzinmotorú, letartóztathatatlan boszorkánynak és tündérnek a hatósugarait..."

(A megfejtőknek jutalmat ad a szerkesztőség!)

*

Királyhegyi Pál számos hollywoodi és hazai film írója, vígjátékok, tréfák és krokik szerzője mesélte a Fészek-klubban színész és civil barátainak karéjában:

– Meglátjátok, benne leszek a Guinness-rekordok könyvében... „A világ legkisebb óriása"..., de lehet, hogy így: „A legnagyobb törpe"...

Finom iróniával alacsony termetére célzott. De, ahogy nem kímélte saját magát, egy-egy találó megjegyzéssel barátait is megnyilazta. Egy *Gyapjú* nevű üzletembert, állandó asztaltársát és hívét például jókedvében *tisztagyapjúnak,* borongós hangulatában *kevertgyapjúnak* nevezte, és ha valamiért megharagudott

rá *birkagyapjú* elnevezéssel „szúrta" meg a barátját.

Általában a hajnali órákban „vonult" haza hűséges kíséretével. A mulasztott órákat igyekezett mély alvással bepótolni. Röpke alvását azonban megzavarta a telefon berregése. Az álomtól és a szokásos altatószerektől kábultan nyúlt a kagyló után. Kétségbeesett, rimánkodó férfi hangját hallotta:

– Ilonkával szeretnék beszélni! – mondta a férfi.

Királyhegyi gyorsan kapcsolt... A telefonon jelentkező pasas este nyilván összeveszett szerelmesével, bánatában hajnalig ivott, és mert mámorában erőt vett rajta a férfivágy, gondolta, mégiscsak kibékül Ilonkával. A feltárcsázott és az álmából felriasztott Királyhegyi bosszúsan válaszolt:

– Ilonkával nem lehet beszélni!

– Miért nem? – kérdezte már-már sírva a szesztől begőzölt szerelmes.

– *Mert rajta fekszem!* – válaszolta Királyhegyi és lecsapta a kagylót. (Másnap lelkiismeretesen végigböngészte a rendőri híreket, hogy megölt-e valaki egy Ilonka nevű nőt...)

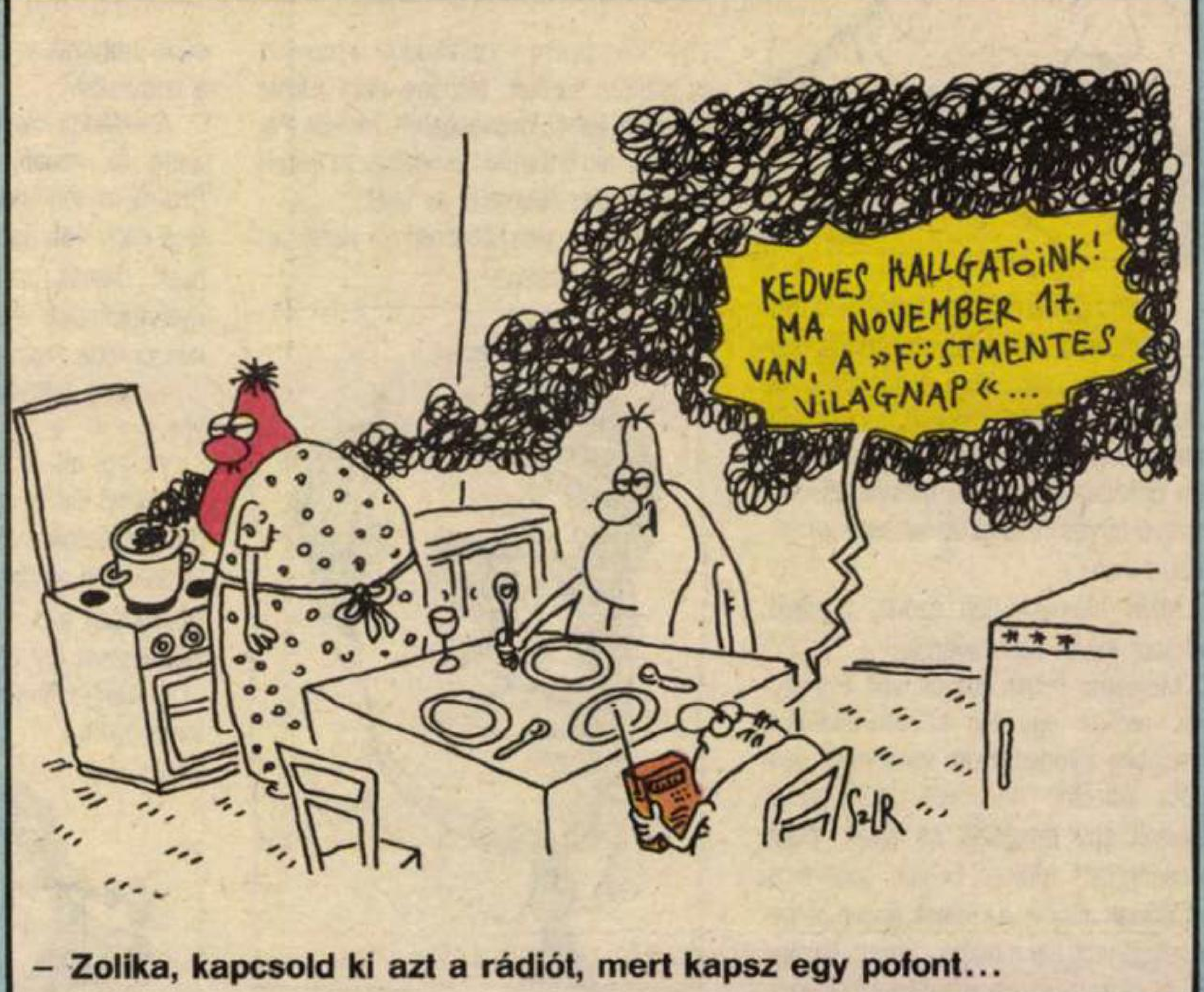
(Ráthonyi János gyűjtése)

FÜSTMENTES VILÁGNAP... FÜSTMENTES VILÁGNAP... FÜSTMENTES

ÉBERSÉG

VASÁRNAPI EBÉD

– Zolika, kapcsold ki azt a rádiót, mert kapsz egy pofont...

KÖRÚTON

HAMUKÁK

– Leszokott a dohányzásról, Kovács kolléga?

– Miből gondolja?

– Abból, hogy a kekszet újabban mindig a hamutartóban nyomja ösz-sze...

●

Elindul a vonat, amikor az egyik utas megkérdi a szomszédnőjét:

– Megengedi, hogy rágyújtsak?

– Ne zavartassa magát – feleli a hölgy. – Mintha csak otthon lenne...

– Mintha csak otthon – morogja bánatosan a férfi, és visszateszi a cigarettát a tárcájába.

●

Az apa lekever egy pofont a kisfiának.

– Ezt azért kaptad, mert titokban elszívtad a cigarettámat.

– És te mit csinálsz titokban, amikor én már lefeküdtem? – szipog a kisfiú.

– Mit? – kérdi zavartan az apa.

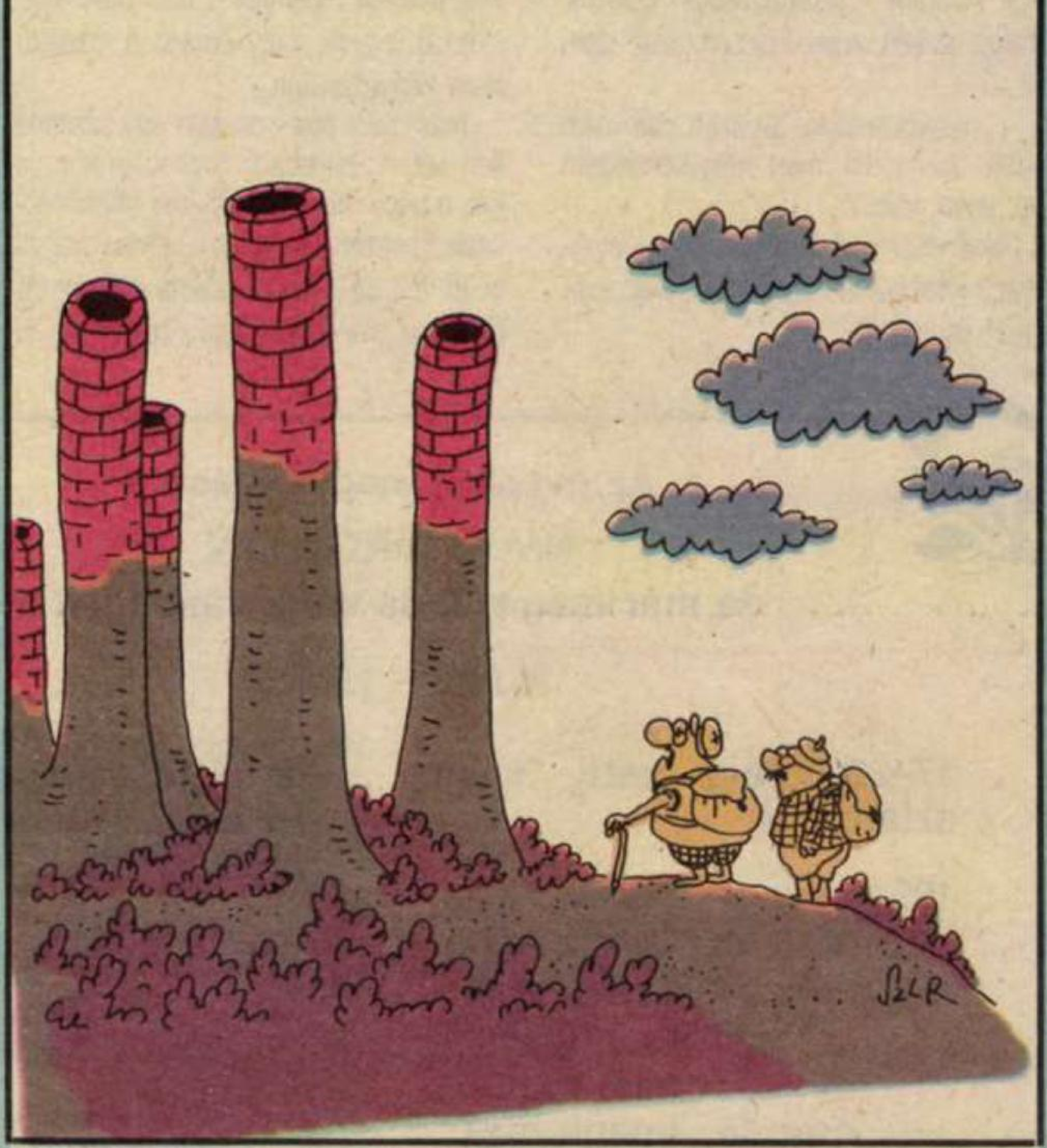
– Játszol a vasutammal...

●

A hivatali szobában minden szürkéskék színű a cigarettafüsttől: valamennyi alkalmazott szünet nélkül pöfékel. Belép egy ügyfél és udvariasan megkérdezi:

– Nincs kifogásuk az ellen, ha én nem gyújtok rá?

KIS NÖVÉNYHATÁROZÓ

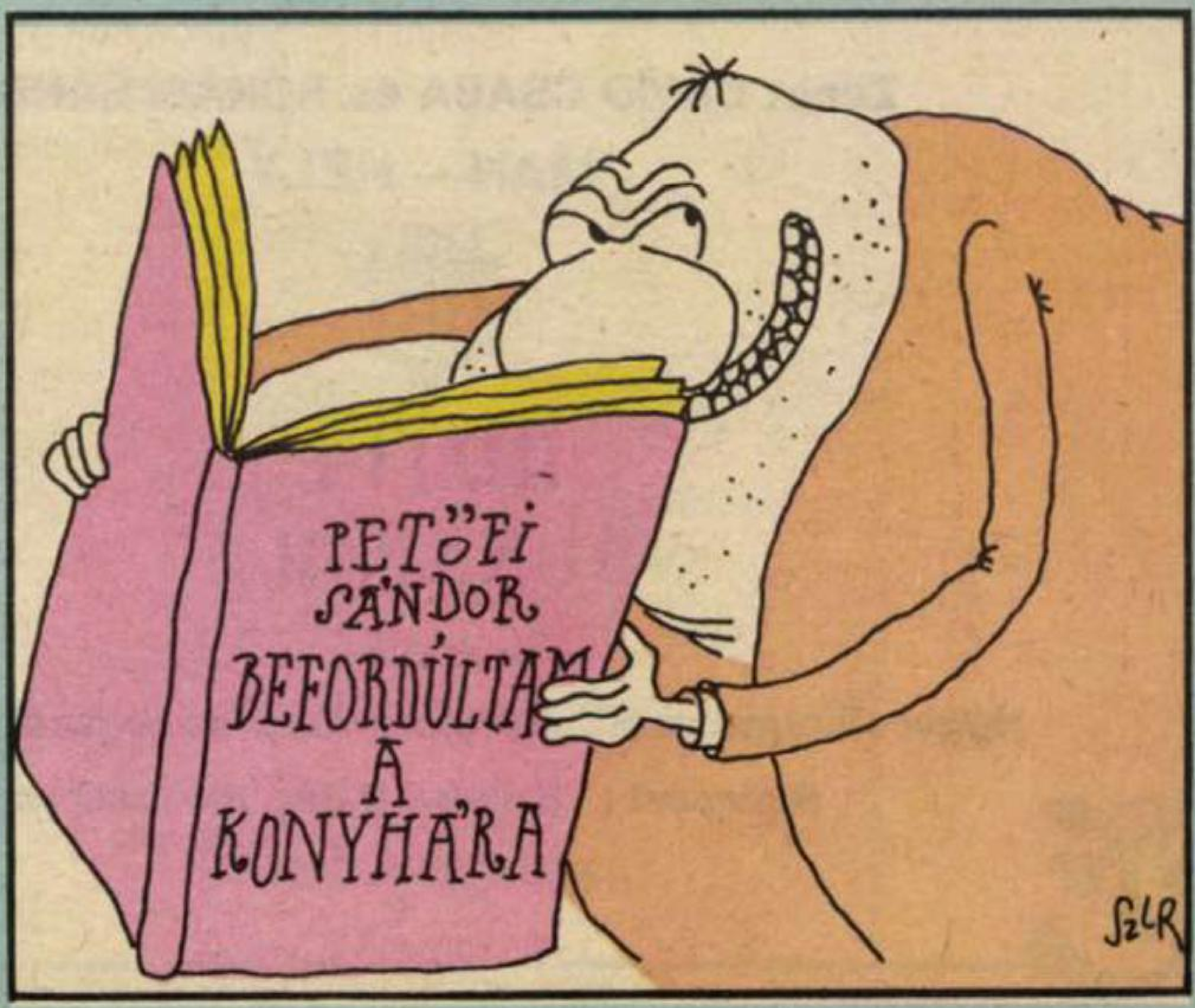

– Érdekes... Úgy emlékszem, öt éve, itt egy kellemes juharerdőcske volt...

CSAK 24 ÓRA

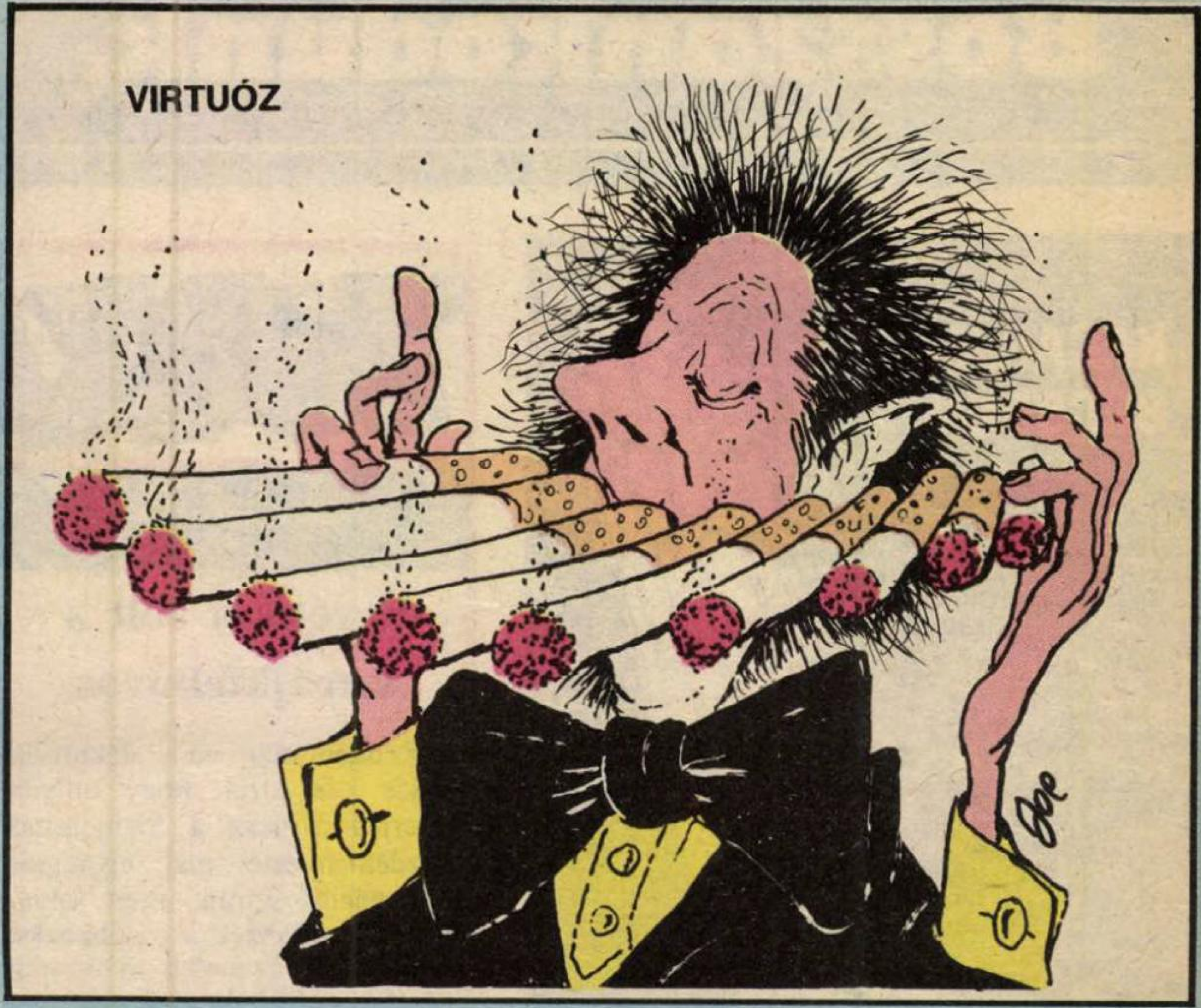
PASSZÍV ELLENÁLLÓ

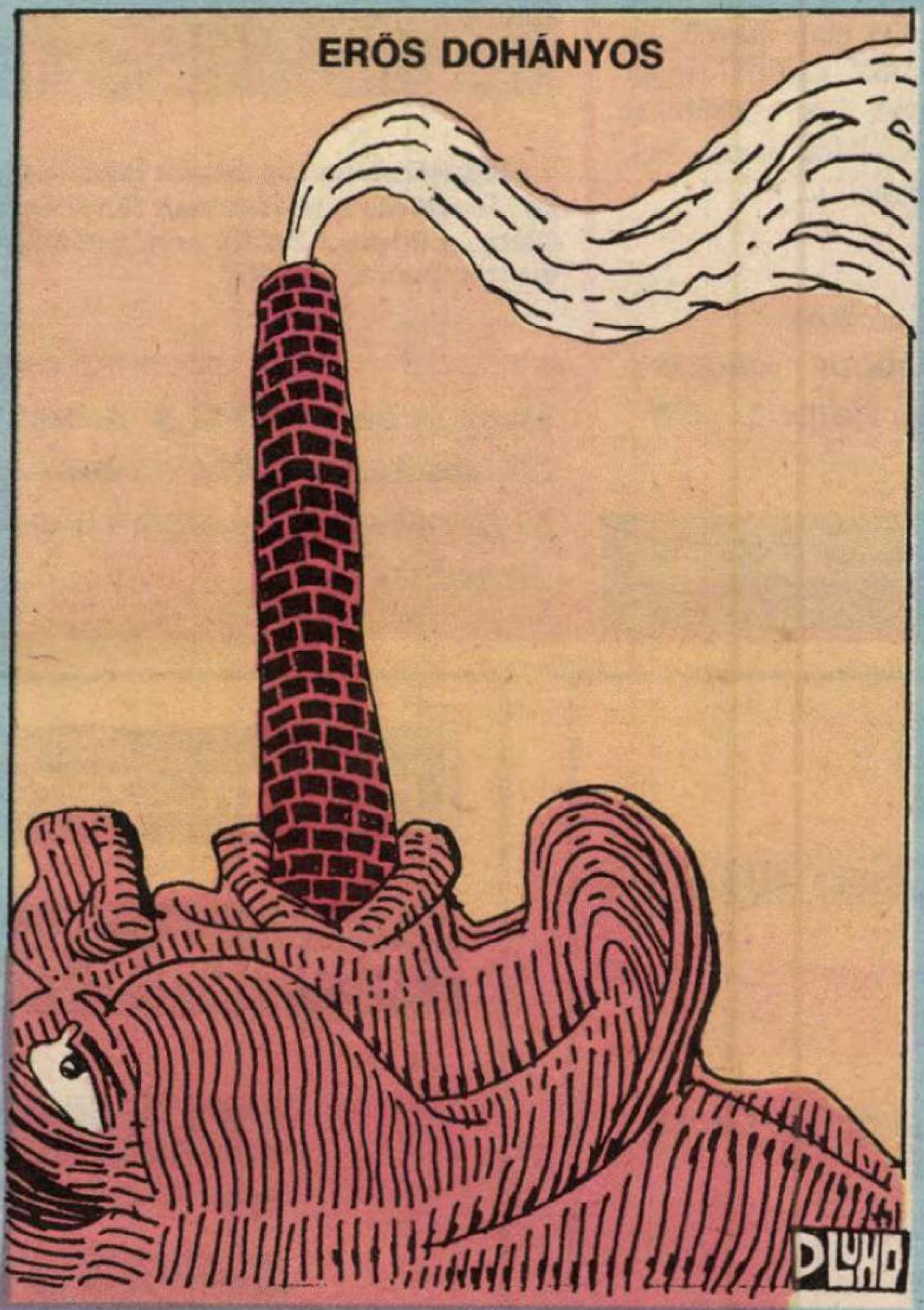
– Márpedig te sem fogsz ma füstölni, Lajos!

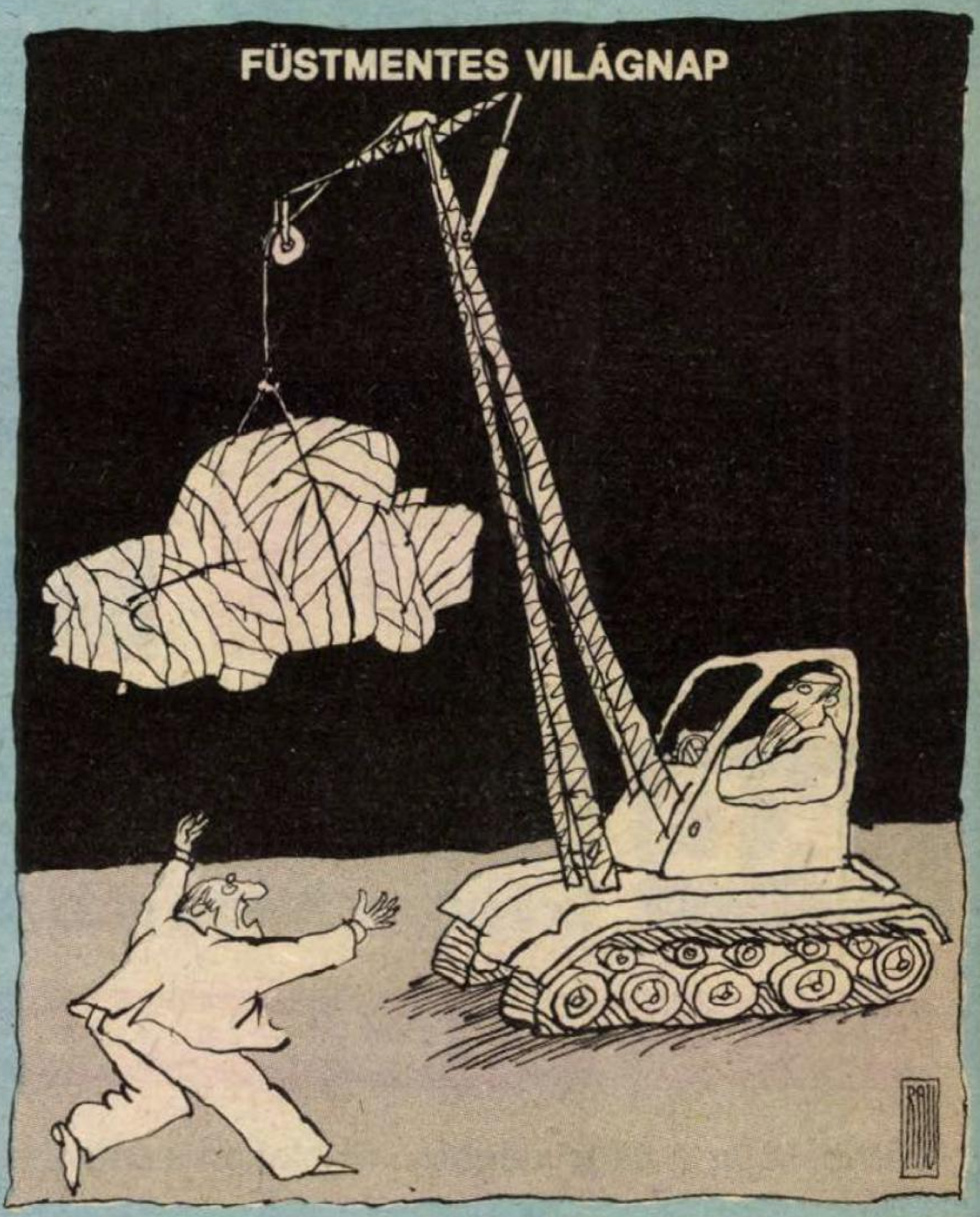
Castro tényleg leszokott a szivarról? NEM. CSUPÁN-CSAK MAGÁBAN FÜSTÖLÖG...

November 17-e: Füstmentes Világnap

EZEN A NAPON A RENDSZERVÁLTÁS FOGYATÉKOSSÁGAIN SEM ILLIK FÜSTÖLÖGNI!

MENTES

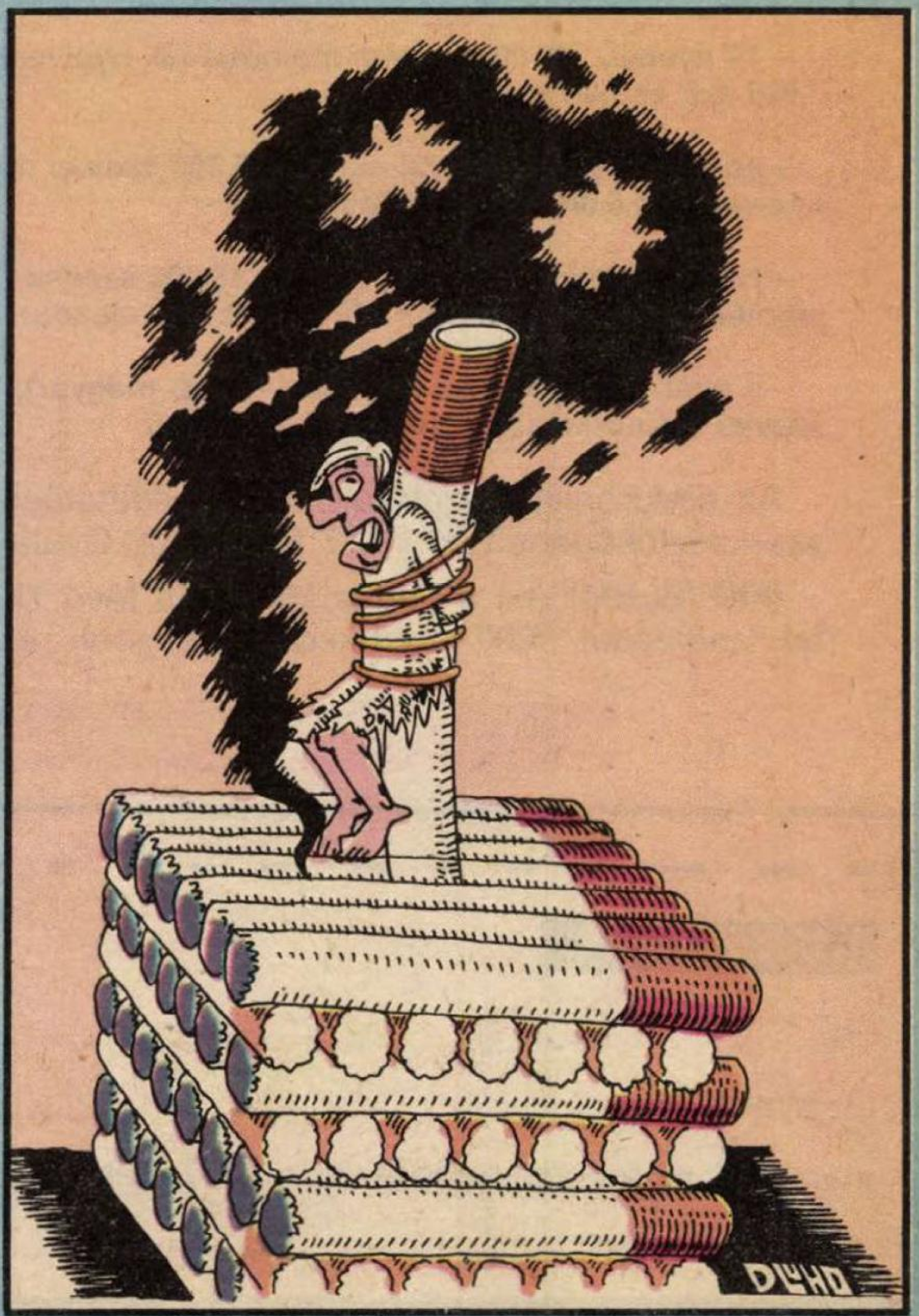
Amikor az ősöreg Winston Churchillt egyszer megkérdezték, vajon mi a hosszú élet titka, a világhíres férfiú előbb megfontoltan az asztalára helyezte a whiskyspoharát, lassan kivette szája sarkából állandóan ott füstölgő szivarját, s csupán ennyit válaszolt:

– Csak semmi sport!

Azóta persze rengeteg víz lefolyt a Temzén, sőt, a bősi erőművet ellenzőknek hála, a Dunán is. S mi napestig óvjuk egészségünket, egyetlen (romjaiban is) átmentett vagyonunkat.

Fitness-szalontól loholunk fitness-szalonig, cickafarok főzetet kortyolunk a műzli mellé, koleszterinszintünket fogcsikorgatva szorítjuk le életszínvonalunk mellé. És csupán az újgazdagok füstölögnek amiatt, hogy mi, a hallgatag, ám soványka többség hóvégeken rendre tartunk egy-egy „dohánymentes” napot...

(alt)

Bosszankodunk, tehát vagyunk

A COLLEGIUM HUNGARICUM-ban (a bécsi Magyar Intézetben, Hollandstrasse 4.) 1991. november 6-án délután nyitották meg munkatársunk, RAU TIBOR és GESZTY GÁBOR (Brazilia) közös

KIÁLLÍTÁSÁT!

Mindenkit szeretettel várunk!

TURKÁL

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló badarságokat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat közszemlére tesszük, és a szerintünk legjobbat honoráljuk.

Ervényes volt a sztrájkfelhívás

Kedden még nem alakult ki teljes kép arról, hogy milyen kiterjedésű lesz a Szolidaritás kezdeményezte mai egynapos okkupációs sztrájk, mert folyamatosan erkeztek a csatlakozást megerősítő üzenetek az ország minden részéből.

Az üzemekben a sztrájk ideje alatt a termelést nem állítják le, de a kapukhoz sztrájkőrséget állítanak majd. A sztrájkkal szolidaritást vállalók pedig kék szalagot hordanak.

Fából vaskarika!
(A Nógrádból ollózta: Hlavacska Ferenc, Szirák)

Megnyílt Lakatos István lakatosmester szép, míves kovácsoltvas alkotásainak fényképeiből rendezett kiállítás a Sopron Szálló minigalériájában. Képünkön a mester (balra) látható.

Nagyon balra állhat a mester, mert a képen láthatatlan! A többi stimmel...
(A Dél-Magyarországból ollózta egy szegedi olvasónk)

Pénteken, 20-án, este 8-kor.

A Jövő Zenéje akciósorozat nyitóhangversenye, az Európai Magyarországért Alapítvány támogatásával.

Kocsis Zoltán önnálló estje

Önnál ló? Ënnálam önálló!
(A Pesti Műsorból ollózta: Csillik Mihály, Szeged)

Új, 42 m²-es méretű fél nercbunda előnyös áron eladó. Érdeklődni: 66/23-496-os telefonon délelőtt!

Milyen nagy lenne ez a bunda, ha egész lenne!
(A Körösvidéki Extrából ollózta: Vasas László, Békéscsaba)

Három szerencsés nyertesünk

jutalmát e héten a TKD biztosítja!

1. díj:
ajándéktárgyak 3000 forint értékben

2. díj: 600 Ft

3. díj: 300 Ft

Amennyiben Ön rendszeresen beküldi a túloldali keresztrejtvények helyes megfejtését, havonta egyszer részt vehet egy extra sorsoláson!

Fődíj: 1db TKD 14 nyelvű elektronikus szótár.

MI MEGOLDJUK A NYELVÉT!

A 44. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:

„– Hát ki mondta, hogy vidd magaddal a kutyát?"

NYERTESEK:

1. díj: (átvételéről értesítést küldünk.)
ifj. Bánoczi József, 3700 Kazincbarcika, Május 1. út 28. I/7.
2. díj:
Ughy János, 8991 Hottó, Szabadság tér 2.
3. díj:
Solti Éva, 1093 Budapest, Lónyay u. 9. II. ép. I/8.

A 2. és 3. díjat postán küldjük el.

LUDAS MATYI

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ (DLUHO)

Olvasószerkesztő:
WALTER BÉLA (W. B.)

Művészeti szerkesztő:
RAU TIBOR (RAU)

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA (b. gy.)

Tervezőszerkesztő:
ANTAL FERENC

Levelezési rovatvezető:
FENYVESI IMRE

Munkatársak:
BALOGH LAJOS (BL)
BÁNÓ ATTILA (Bánó)
BÉKÉSI JÓZSEF SÁNDOR (Joe)
JELENSZKY LÁSZLÓ (Jelenszky)
SZABÓ LÁSZLÓ RÓBERT (SzLR)
dr. TARNÓCZY ZOLTÁN (Tarnóczy)

KÜLSŐ MUNKATÁRSAK:
Gyöngy Kálmán (Gyöngy)
Jókó Csaba (Jókó)
Kelemen István (Kelemen)
Kürti András (K. A.)
Lakatos Ferenc (Lakatos)
Miklósi Ottó (Mottó)
Murányi Marcell (Murci)
Puszta Péter (Puszta)
Szmodis Imre (Szi)
Tóth Antal (Tónió)

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta.
Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel u. 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.:112-8860) 215-96162
Előfizetési díj negyedévre 246 Ft, fél évre 492 Ft, egy évre 984 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály.
Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456
Telefax: 138-3150, 138-4429

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,
91.2308/46-66-22
rotációs ofszeteljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

ÍGY LOGIKUS!

Családi perpatvar a gyerek miatt a fiatal párnál:

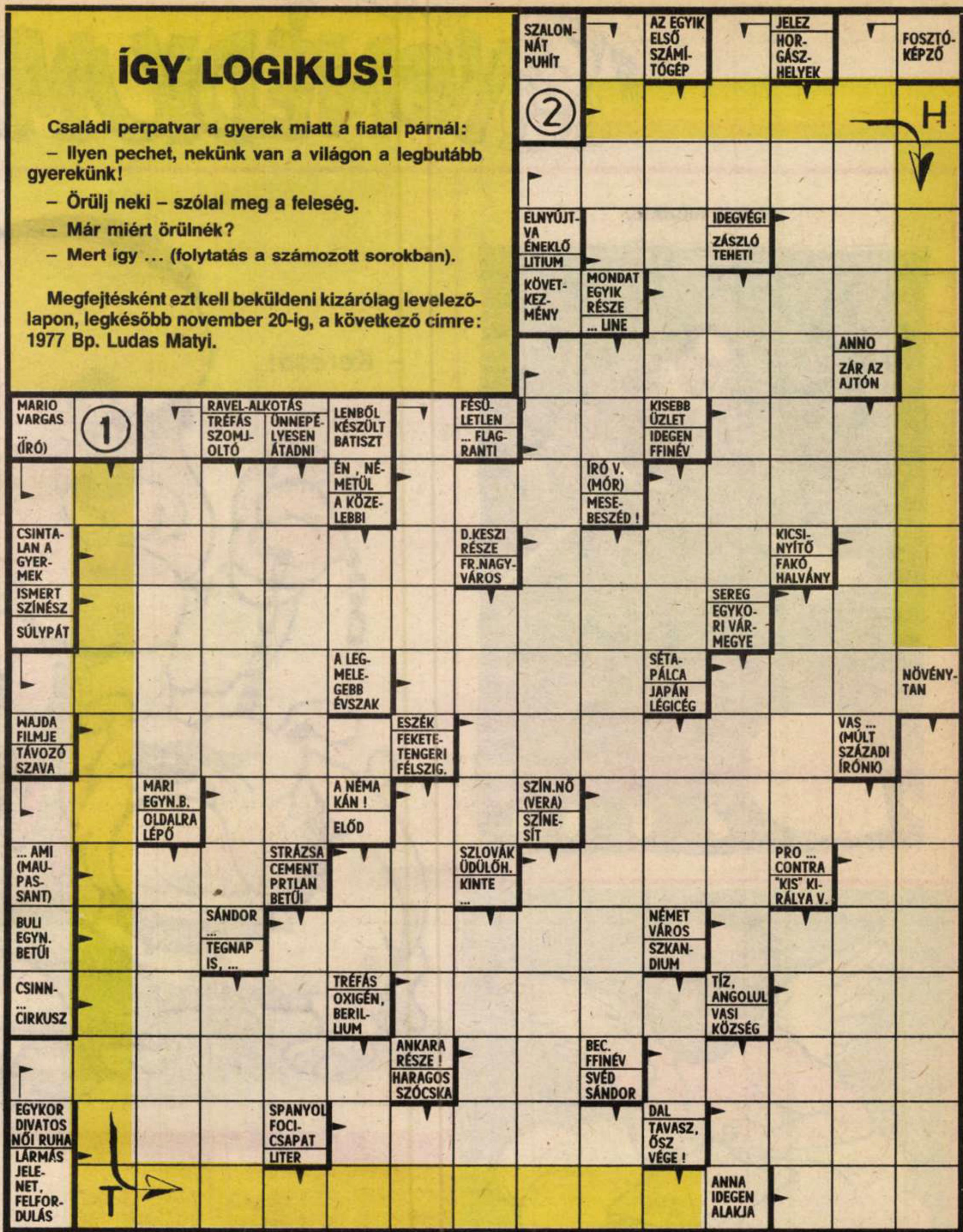
– Ilyen pechet, nekünk van a világon a legbutább gyerekünk!

– Örülj neki – szólal meg a feleség.

– Már miért örülnék?

– Mert így ... (folytatás a számozott sorokban).

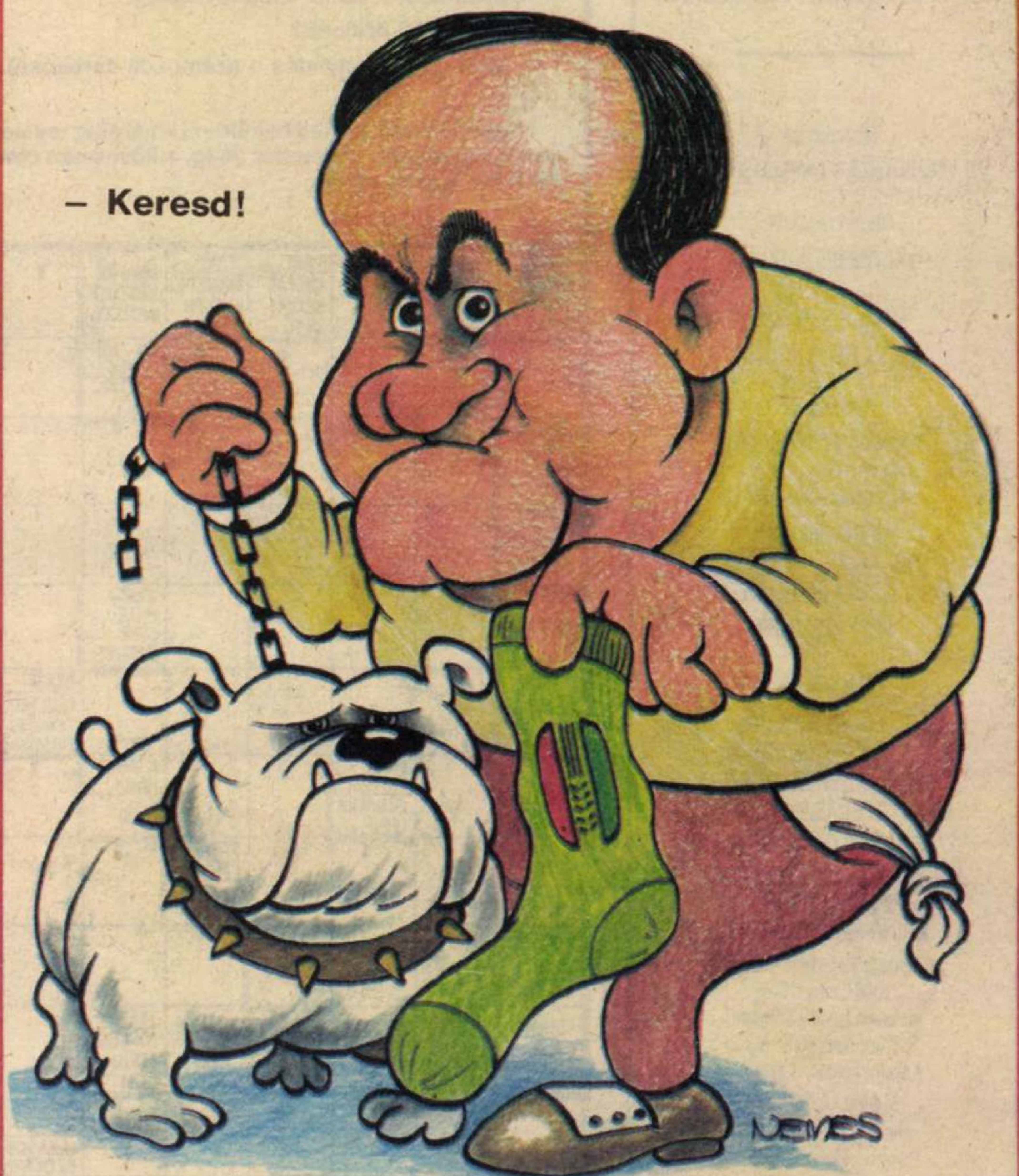
Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb november 20-ig, a következő címre: 1977 Bp. Ludas Matyi.

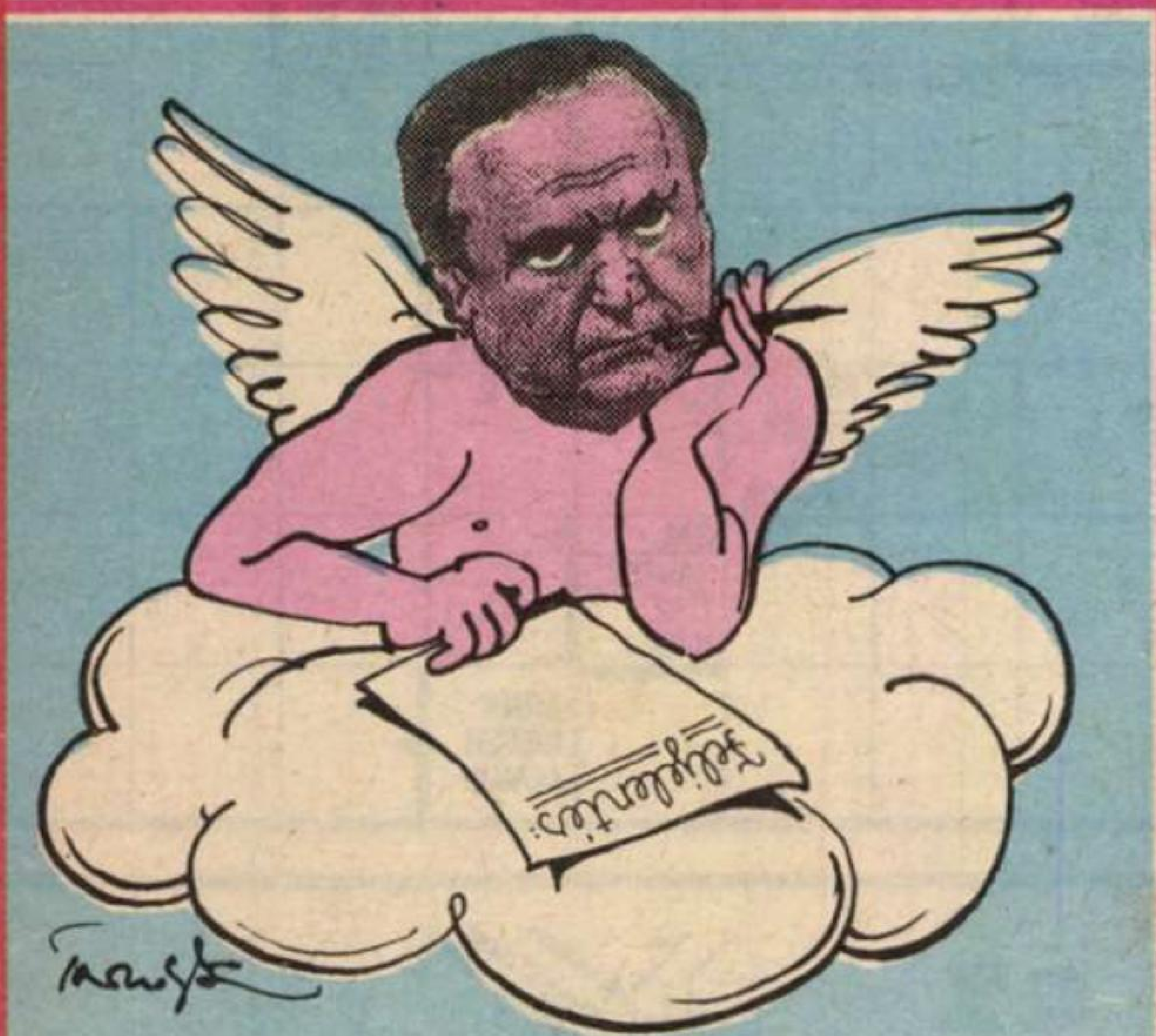

KOMÉDIKUM

MAI III. RICHARD

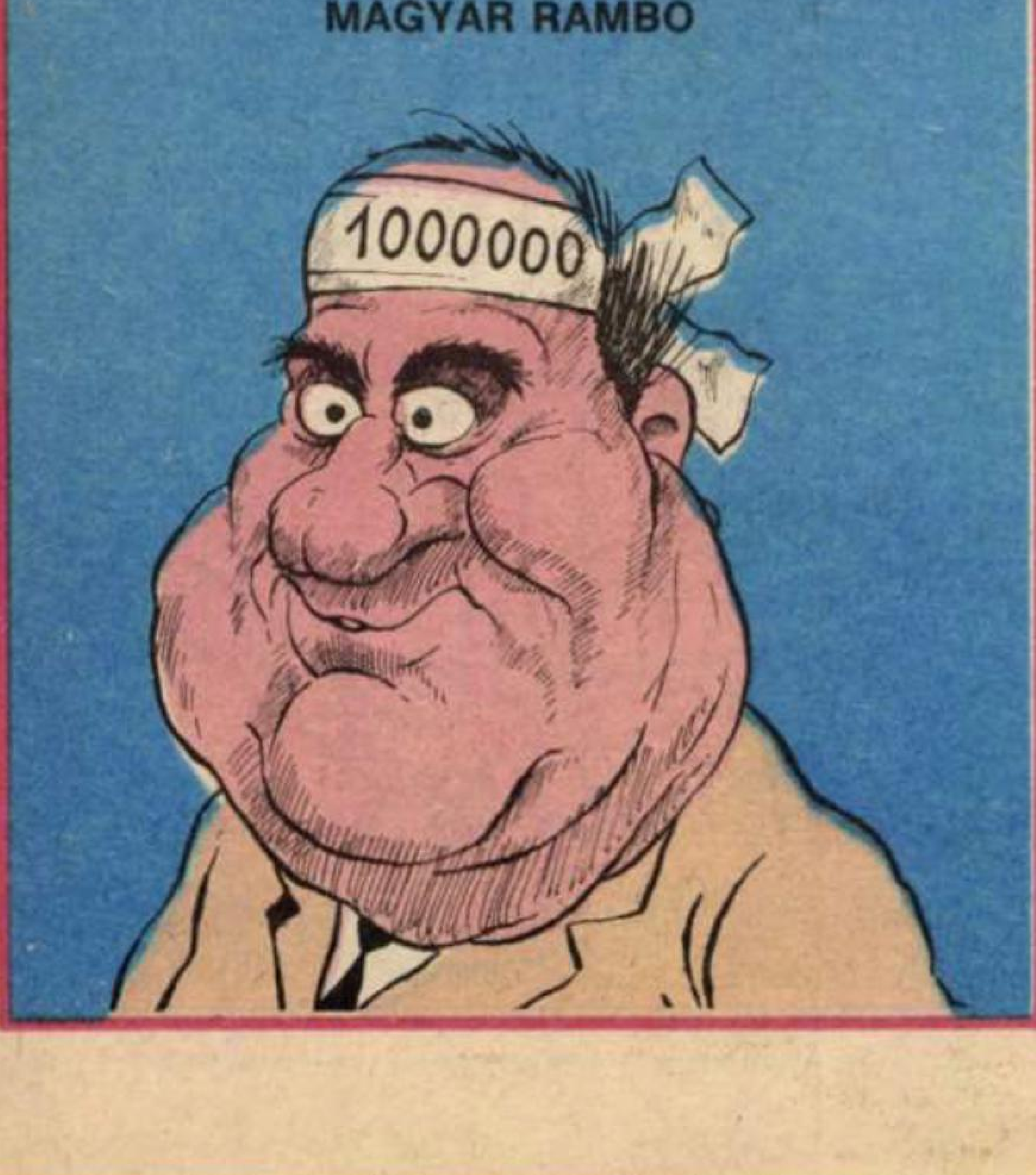

– És a Ludas Matyit is perelhetném hitelrontásért

MAGYAR RAMBO

PENGEÉL

Egy néma az igazán kellemes vitapartner!

Cserbenhagyás: ittmaradtunk bérbefagyva.

Az egérúton nem érvényes a KRESZ.

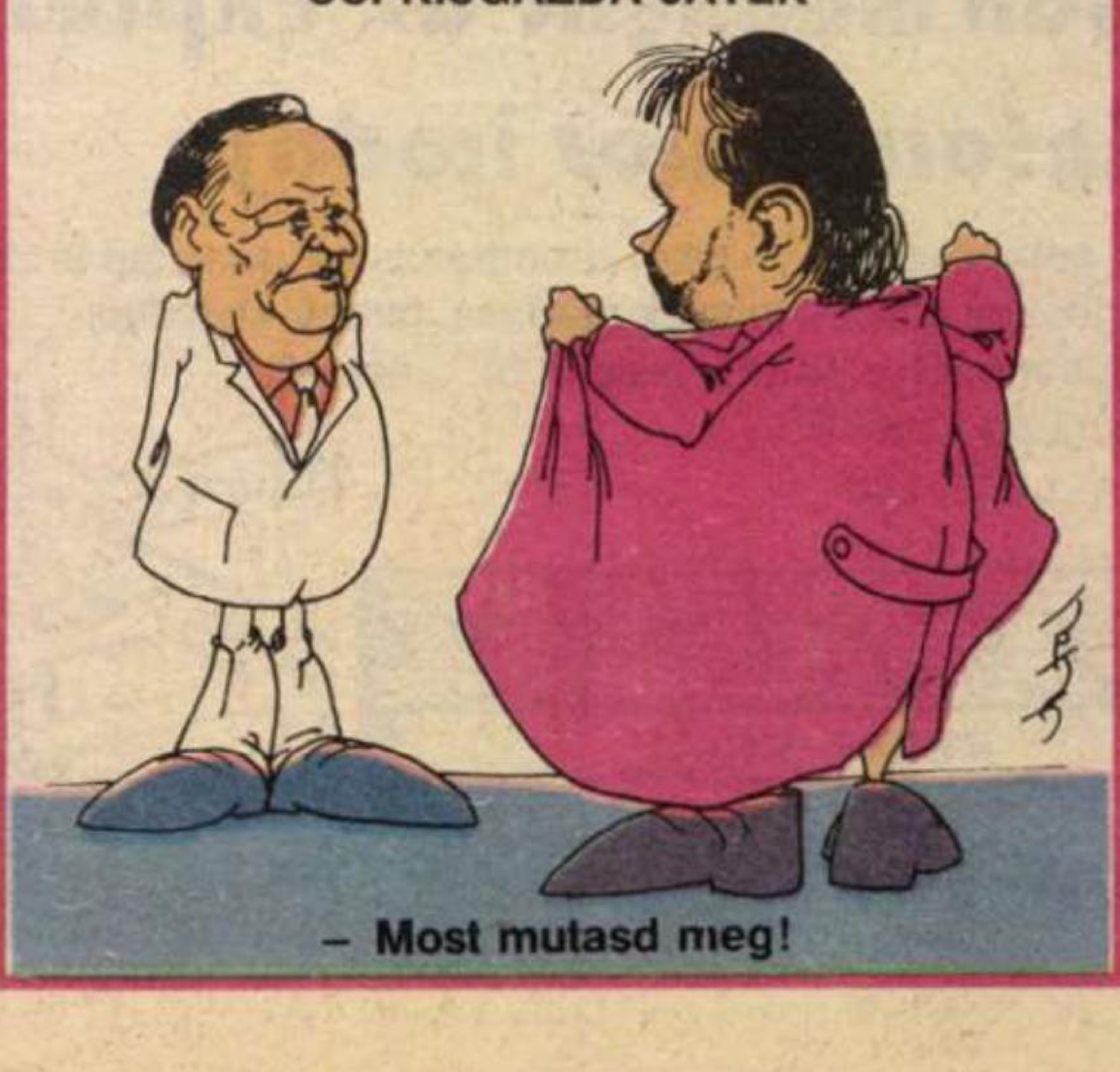
Korhadt fán nehéz zöldágra vergődni…

A legnemesebb bosszú a megbocsátás.

Az emlékezet a legprímább folttisztító.

FECSKE CSABA

ŐSI KISGAZDA JÁTÉK

– Most mutasd meg!

AZ ÜGYNÖK HALÁLA

